

दुर्जनकरिपंचानन ।

४६६३

४३

श्री मत्स्वामी आचार्य्य वर्य्य सर्व्व पूज्य श्री
रंगाचारो वृंदावन निवासी को
आज्ञा ऽनुसार

—०००—

गोपीनाथ पाठक ने बनारस लाइट प्रेस
खाने में कापी सम्बत् १९२१ ।

Banars:

PRINTED AT THE LIGHT PRESS, BY GOPINATH PATHAK.

1865.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

1931

1931

1931

1931

अथ दुर्जनकरिपञ्चानन ॥

—०—

श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

जीयाच्छीनृहरिः साक्षाद्भुक्तिमुक्तिफलप्रदः । समस्त
हेयविद्वेषीकल्याणगुणसागरः ॥ १ ॥ भेदाऽभेदादिनाना
विधकुमतिमतैः कण्टकैर्गत्यनर्हम् पन्थानं प्राक्तनं योऽद्भुत
सुगमतरं युक्तिभक्त्या मरुद्भिः । श्रीमान् रामानुजार्यः स
हि जयति तराम् दर्शयन्वर्त्ममुक्ते र्यन्नामश्चावसाचात्कुदृशउ
रुभिया कापिलो नाभवन्ति ॥ २ ॥ चक्रं शंखश्च विशोर्दिति
सुतदलने जागृती विश्रुते ये तच्चिन्हैर्भासुरांगा नवनिदिवि
प्रदः श्रौतधर्मैकनिष्ठान् । दुस्त्वर्काऽक्षोभ्यप्रक्षान् वज्रकुम
तिमतध्वान्तविध्वंसनाकीन् दृष्ट्वा भावन्ति दूरे हरिभिवदिति
जावैश्वान्विद्विषन्तः ॥ ३ ॥ जयपत्तनभूदारः स वायूरामस्य
गाधिपः सर्ववैश्वसिद्धान्त सागरलोभतत्परः ॥ ४ ॥ आ
श्रित्य कृतश्रयोभू लल्लाप्यत्यशिलोच्चयम् पाषाणिकुलमातं
गम् सदा स्वापत्तजोवनम् ॥ ५ ॥ वैदेशिकश्च तन्त्राणां सर्वेषां ल
क्ष्मणोगिरिः । प्रज्ञानसंगतानष्टकथञ्चिद्देवभाषया ॥ ६ ॥
कृत्वा श्रीवैश्वमत संप्रदायार्थगोचरान् । श्रीवैश्वानान्नि
कटं प्रेषयामास सर्वतः ॥ ७ ॥ तत्प्रश्नप्रचन्तैः कैश्चिद् हं दा

वननिवासिनः । रंगाचार्यस्थनिकटं प्रेषितं चोत्तरेच्छुभिः ॥
 पदवाक्यप्रमाणज्ञो रंगाचार्यः सुधीः स्वयम् । तत्रचमागतं
 दृष्ट्वा तान्प्रश्नान्मुनिरुच्य च ॥ ९ ॥ असंगतानां वाक्यानां
 तत्रत्यानां विलिख्य च । भावार्थमुत्तरं तेषां विचार्याशु विलिख्य
 च ॥ १० ॥ ग्राहिणो दुत्तरदलम् तेषामन्तिकमादरात् ।
 यैः प्राकृतप्रेषितं पत्रम् खान्तिकं प्रश्नपूरितम् ॥ ११ ॥ तैर्वै
 श्वैश्च तत्पत्रम् राजहस्ते समर्पितम् । सपत्रम्पण्डितान्स्वी-
 यान् जयपत्तनवासिनः ॥ १२ ॥ आह्वयदत्वा तानूचे पठ-
 तैतद्दलं बुधाः । वदता स्यार्थमखिलम् यथाविद्वामहन्तथा ॥
 तच्छ्रुत्वा तद्दलं दृष्ट्वा तज्जुः पण्डितास्तदा । वयन्नविज्ञः पत्र-
 स्या स्यार्थं शास्त्रार्थमण्डितम् ॥ १५ ॥ कश्चिद्विद्वान्समा-
 कार्यं प्रष्टव्यो ब्रह्मशास्त्रवित् । इत्युक्त्वा ते गतागेहम् ततो रा-
 जा विचार्यतु । हरिचंद्रं समाह्वय दिल्लीतः स्वपुरं द्विजम् ॥
 आदिदेश दलं ह्येतद्दृष्ट्वा वननिवासिभिः । रंगाचार्यैरसादीय-
 प्रश्नोत्तरविभूषितम् । कृतं तदर्थो विज्ञेयो मया तत्कथ्यतां
 त्वया ॥ १७ ॥ इत्याकर्ण्य तदा पत्रं गृहीत्वा तद्विचार्य च ।
 उवाच भूपतिमित्रो धार्ष्ट्यमात्रावलम्बनः ॥ १८ ॥ पत्रार्थ-
 ममयाज्ञातः खण्डनञ्च कृतं मया । वाराणसीस्थविदुषां का-
 रयित्वा च संमतिम् ॥ १९ ॥ आवयिष्यामि भवत इत्युक्त्वा

सहतेनसः । आगत्यकाशीं कल्कत्तापुरं गन्धामहीक्षिता ॥
 आक्षुप्तोऽस्थितः पश्चात् संमतिं वज्रधानृणाम् । कारयामा
 सकेशां चिन्तामनात चाकरोत् स्वयम् ॥ २१ ॥ तत्र केपिन जा
 नन्ति यद्वृत्तं लिखितं दले । जनाः संमतिकर्तारो निमील्यै
 बालिखंडशौ ॥ २२ ॥ केशाञ्चिद्दापयिष्यामि मुद्राः पंचहि
 रण्मयीः ॥ २३ ॥ इत्युक्त्वाऽकारयत्ते स्वम् केषां चिद्दिदुषां
 पुनः । जयपत्तनभूपालैर्वैश्वेभ्यः पुरातनैः ॥ २४ ॥ दत्ता
 निविशुपूजायै यान्याच्छिद्यतु तानिवः । ग्रामारण्यगृहादी
 नि दापयिष्यामि पण्डिताः ॥ २५ ॥ इत्युक्त्वाऽकारयामास
 हस्ताक्षरमतं द्रितः । आजगाम ततो राजा कल्कत्तातोऽच
 सानुगः ॥ २६ ॥ अत्रत्यैर्वैश्वैः पत्रं प्रेषितं राजसन्निधौ ।
 विवादाय वयं सर्वे सन्नद्धा यदिकोपिते ॥ २७ ॥ विद्वान्स
 मीपेण क्लोत्स्वि विवादाय तदा त्वया । आक्षुप्तः सभायां स
 विचारं कुरुताद्रुतं ॥ २८ ॥ भवांश्च काशिराजश्च शृणुतं
 जल्पमादरात् । वार्दवा तत्र विद्वांसो मध्यस्थाः संत्वमतसराः
 तत्र ते पण्डितो जेता यदिकारय संमतिम् । नो चेत्तून्नीभवायु
 ध्नन् किं वया कलहेन ते ॥ ३० ॥ विजिष्येत्यन्ततो दृष्ट्वा तत्प
 त्रं स्वकरागतम् । इत्याह राजा सर्वेषामग्रतः स्वयमेव तान् ॥
 नाहं विवादार्थमिहागतोऽस्मि स्वकीयसिद्धांतविवेचनाय ।

पृच्छामिसर्वान्विदुषोऽत्रयूयं भोकेनवादंकुरुतप्रसह्य ॥ ३२ ॥
 इत्युक्त्वासगतो राजा स्वांपुरीमाशुसद्विजः । प्रश्नात्काशिस्य
 विद्वांसोऽनुतेपुस्तद्वचस्मतिं ॥ ३३ ॥ स्मरंस्मरंयेतुचक्रु स्मं
 मतिं राजपत्रके । एतस्मिन्समयेकाश्यां विद्वांसः केचनापरे ॥
 नतत्रसंमतिंचक्रुः काशीराजोमहामनाः । धर्मसंस्थापकस्ते
 नतु तोषातीतमत्सरः ॥ ३४ ॥ एतस्मिन्समयेविद्वान्
 रंगाचार्यः प्रसन्नधीः । वृंदारण्यात्समायातः कोलाहल
 दिदृक्षया ॥ ३५ ॥ तथापरश्चरंगार्यो रीमावासीमहामनाः
 समागतश्चताभ्यां तत्र प्रश्नोत्तरैर्युतं । हरिचंद्रोक्तदोषा
 णां तूलानांदावसंमितम् ॥ ३६ ॥ काश्यामध्यस्थविद्वत्सु
 विचारार्थं समर्पितं । तेदृष्ट्वातद्विचार्योचुः कथुवांकवसद्विजः
 हरिचंद्रः कृतव्यस्रः कोत्तरं भवतामिदम् । गुञ्जेरत्नान्यर्पि
 तानि यथातद्विभांतिनः ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वासंमतिंचक्रु रंगा
 चार्यविनिर्मिते । प्रश्नोत्तरदले सर्वे बुधाः काशीनिवासिनः ॥

अत्राष्टौ प्रश्ना प्राधान्येन कृताः ॥

तत्र प्रथमः संप्रदायविषयकः तत्र संप्रदायशब्दस्य कोऽर्थ इति
 पूर्वपूर्वैः स्वशिष्येभ्यः कृतस्योपदेशस्य विषयीभूतो ह्यथः संप्र
 दायशब्दार्थः पूर्वपूर्वैस्सुख्यक् येनाक्षरंपुरुषं वेदसत्यं प्रोवाच
 ताम् तत्त्वतो ब्रह्मविद्यामित्युक्तप्रकारेण प्रदीयत उपदिश्यत

समित्याणिरित्याद्युक्तशमदमादिगुणयुक्ते व्यरूपसन्ने व्यरि
 तितद्युत्पत्तेः अयमेवार्थः प्रतितन्त्रार्थइतितान्विकैर्यवह्निय
 ते अत्र चावान्तरप्रश्नः प्रथमः कतिभेदाइति संप्रदायत्वावा
 न्तरधर्मविषयकोविभाजकतावच्छेदकावलम्बी तत्रोत्तरम्
 श्री रामानुज मध्वशङ्कर भास्करयादव नीलकण्ठादि वेदा
 न्त मीमांसा विचाराधिकृतताचार्य गौतमकणादादि न्याय
 शास्त्राधिकृतताचार्य भट्टप्रभाकरमिश्रादि पूर्व मीमांसावि
 चाराधिकृतताचार्याभिदिस्वस्वपूर्वाचार्योपदेशानुगुण्येनप्रति
 पादिताः प्रतितंचार्था अनेकविधा इति संप्रदायस्यवज्जत्वम्
 अतएवन्यायादिग्रन्थेष्वितिसंप्रदाय इति संप्रदायविद इति
 लिख्यते यद्यपि भावस्याभावत्वे ना भावस्याभावत्वे न नि
 त्यस्या नित्यत्वे ना नित्यस्यनित्यत्वे न गुणस्य गुणित्वे
 न गुणिनोगुणत्वे न द्रव्यस्याद्रव्यत्वेना द्रव्यस्य द्रव्यत्वेना
 न्यस्या नन्यत्वेना नन्यस्यान्यत्वेन परिणामिनो ऽ परि
 णामित्वे ना परिणामिनः परिणामित्वे ना शोर्महत्वे
 न महतो ऽणुत्वे न चतत्तद्भादिभिः प्रतिपादनेन नववा
 स्तुषुविवादः तथापिवैशिष्ट्यभेदात्संप्रदायभेदाः परस्पर
 विलक्षणवैशिष्ट्यावच्छेदेना साधारणप्रतितंचार्थत्वाभ्युपग
 मादिति कस्मैप्रयोजनायेति प्रयोजनावलम्बीद्वितीयःप्रश्नः

तच्चेदमुत्तरम् । नहिकोप्याचार्यो मोक्षादन्यत्प्रयोजन
मुद्दिश्यसंप्रदायं प्रावर्तयत् अतोयथायोग्यं स्वरूपसतोज्ञात
स्यच संप्रदायस्यमोक्षएवप्रयोजनतयाभिसंहितः यद्यपिमो
क्षे प्रयोजनत्वाभिसंधिः क्वचित्क्वचित् संप्रदायेनास्ति तथा
पितत्प्रतिपादकशास्त्रे परमप्रयोजनतयाऽभिसंहितंफलमेव
तच्चोद्देश्यम् परन्तु सर्वेषांसंप्रदायानां मोक्षाव्यभिचारो
स्तिानवेत्यन्यदेतत् नतत्रपर्यनुयोगः कृतोतत्तदुत्तरादपि
विरम्यप । इति श्रीः केनवैलक्षण्येनसंमता इति तृतो
यः प्रश्नः । वैलक्षण्यमसाधारणोधर्मः प्रयोजकत्वरूपंका
रणत्वं ज्ञापकत्वपर्यवसायितृतीयार्थः तस्यसंमतादृत्यचा
न्वयः तथाचावांतरभेदस्यपरस्परव्यावृत्तधर्मप्रयोज्यत्वात्ता
दृशभेद प्रयोजकासाधारणधर्मविषयिणीजिज्ञासास्वविषया
सिद्धत्वापादिकाप्रवृत्त्यायते तच्चेदमुत्तरम् । प्रागेववैसि
ध्यविशेषस्यसमानार्थेषुभेदप्रयोजकतया यद्यपीत्यादिशङ्कोत्त
रतयाभिहितस्य विभागप्रयोजकत्वमिति श्रीः भेदेषुभवत्
संमतिर्नवेति चतुर्थवाक्यविकल्पविषयकंतदनुत्तरणीयम्त
दनन्तर विकल्पद्रूपणसमानोत्तरेणैवसोत्तरत्वादिति श्रीः
संमतिश्चेत्तदाचरणंकुतोना संप्रतिश्चेत्कुतोऽगीक्रियत
इतिषष्ठंवाक्यम् संप्रतिश्चेदित्यत्रसंमतिशब्देनकिमुक्तंस्या

त् अभ्युपगममात्रं याथार्थ्ये नाभ्युपगमो वापद्याद्यः पक्ष
 स्वदातत्तद्वादिशतग्रन्थावलोकनविचाराध्यापनप्रवणानां ज्ञा
 नमात्ररूपाऽभ्युपगममनुन्मत्तः कोनेतिब्रूयात् यद्यपरः
 पक्षस्तदा परस्परविरुद्धेषु विशिष्टार्थरूपेषु प्रतितं चेष्टवच्छे
 दकावच्छेदेन यथार्थज्ञानरूपमभ्युपगमं स्वस्थाननुन्मत्तः
 कोब्रूयात् संमतिश्चेत्तदाचरणं कुतोनेत्यसंप्रदायत्वाव
 च्छेदेनाचरणं विवक्षितं मुत्सामानाधिकरण्ये न न द्वितीयः
 सामानाधिकरण्येन तत्समत्वे न तदभावहेतोरप्यनुयो
 ज्यत्वात् न च भवदाचार्य्यप्रतिपादिताप्रतितं चादन्यत्राचर
 णाभावे हेतुः पर्य्यनुयुज्यत इति वाच्यम् आचरणप्रयोजकस्य
 यथार्थाभ्युपगमस्याभावस्यैव योगश्चेत्समाधारणतत्कारण
 त्वात् अतएव न द्वितीयः अवच्छेदकावच्छेदेनाचरणप्रयो
 जकस्य यथार्थज्ञानस्याभावात् असंमतिश्चेत्कुतोऽंगीक्रियत
 इत्यत्राप्यनभ्युपगमेऽंगीकारः पूर्वोक्तानाचरणप्रतिकोश्या
 चरणरूपः किं निबन्धनदूतिहेतुपर्य्यनुयोगः कृतः तत्र न ह्यव
 च्छेदकावच्छेदेनास्तदाचरणं युष्माभिरनुभूयत इति न तत्र हे
 तुपर्य्यनुयोगः किन्तु सामानाधिकरण्येनाचरणे स्यात् तत्र
 यथार्थज्ञानरूपाचरणहेतोस्त्वत्वे नासंमतेरभावात् अयं प
 र्य्यनुयोगोऽत्यं तासंभवी अत्रैव विकल्पदूषणवाको किं वर्य्य

निष्ठ इतिवाक्यम् जिज्ञासाबोधकक्रिपद्वैष्टितद्वयते तस्या
 यमर्थोभवेत् उपरितनवाश्वानुसारात् वर्णनिष्ठत्वं वर्णवि
 शिष्टपुरुषनिष्ठत्वं वर्णश्चब्राह्मण्यादिः तद्वैनिष्ठत्वञ्चतदधि
 कारकत्वमृतस्यच संप्रदायेसाक्षादसम्भवात्तत्ज्ञानस्थानुष्ठा
 नपर्यवसापिनस्त्वद्वत्वाच्चम् तथाचसंप्रदायज्ञानस्थानुष्ठा
 नपर्यवसायिनोऽधिकारोवर्णः वर्णत्वावांतरधर्मविषयक
 जिज्ञासाविषयइतिपर्यवस्यति तत्रोत्तरम् संप्रदायांतरेष्व
 ऽधिकारस्यास्माभिरवक्तव्यतयाऽस्मात्पूर्वाचार्य्यं संप्रदायेस
 उच्यते सर्ववर्णनिष्ठइतितथाचवर्णत्वावच्छिन्नाधिकारइत्यर्थःव
 र्णत्वंचसर्ववर्णनिष्ठोधर्मः सचजातिरूपाधिर्वैत्यन्यदेतत् स
 र्ववर्णनिष्ठत्वंतावदित्यम् संप्रदायप्रयोजनेमोक्षे सर्वेषामधि
 कारोऽस्यैवार्थित्वमात्रसापेक्ष त्वात्तस्यतदुपायेप्रतितंचार्थे
 ऽर्थित्वंसामर्थ्यञ्चापेक्षितं अर्थित्वञ्चफलविषयिणीच्छा
 सामर्थ्यं वैदिकउपासने भक्तिशब्दवाच्ये ग्निविद्यावत्वम् स्मा
 र्त्तेचनामसंकीर्तनपुण्यदेश वासतीर्थस्नानादीना मेवांगत्वा
 त्तदनुगुणसामर्थ्यमत्रोपासनस्यभक्तेवैदिकत्वस्मार्तत्वभेदः
 कथमितिचेदेवम् वैदिकवेदाधिकारिचैवर्णिकमात्रानुष्ठेयय
 ज्ञादिकर्मंगकतयावैदिकत्वम् स्मृतिपुराणाद्युक्तनामसंकी
 र्तनादिगौणभक्तिशब्दाभिधेयतीर्थस्नानाद्यंगकतयास्मार्तत्व

मिति तत्रप्रथमस्यचैवर्णिकाधिकारकत्वमेवद्वितीयस्यतुवर्ण
चतुष्टयाधिकारकत्वम् यथा स्वर्गरूपफलं प्रतिश्रुतिश्रुत्यादि
भिरुपायत्वेनाभिहितानां ज्योतिष्टोमदर्शपूर्णमासा द्याग
विशेषगंगास्नानादीनांमध्ये यागस्यचैवर्णिकाधिकारकत्वम्
गंगास्नानादीनांतुसर्ववर्णाधिकारकत्वम् एवंश्रुत्यादिप्रतिपा
दितेप्रपदनेषु पायविशेषेऽनेकहेतुभिर्भक्त्याद्यनधिकारिभि
रधिकार्यै पुरुषविद्याद्यानुकूल्यसंकल्यादिश्रौतस्मार्तांगकेपि
चैवर्णिकाचातुर्वर्णिकाधिकारकत्वं बोध्यमिति एवं सप्तमवाक्य
घटकं किमाश्रमनिष्ठ इति वाक्यमप्युक्तार्थकमुक्तोत्तरकम् प
रंतुसर्वाश्रमवहिर्भूतस्यविदुरादेरप्यधिकारोबोध्य ति श्रीः
वर्णनिष्ठश्चेत्संप्रदायपूर्वकोवर्णोवर्णपूर्वकः संप्रदायोवेतिसप्त
मंवाक्यम् आश्रमपूर्वकश्चेत्तदा संप्रदायपूर्वकआश्रमआश्र
मपूर्वकः संप्रदायोवेत्यष्टमंवाक्यम् । तयोरिदमुत्तरम् संप्र
दायपूर्वकोवर्णः संप्रदायपूर्वकआश्रमइत्याभ्यांसंप्रदायस्यव
र्णाश्रमकारणत्वं षष्ठमुतवर्णाश्रमकालपूर्वकालसंबंधोवा व
र्णपूर्वकः संप्रदायः आश्रमपूर्वकः संप्रदायइत्याभ्यामपिवर्णा
श्रमयोरपिसंप्रदायकारणत्वं षष्ठम् तत्तत्कालपूर्वकालसंबं
धमात्रं वा तत्रोभयत्रप्रथमपक्षोनसंभवति अत्रात्संप्रदाय
मात्रस्यवर्णाश्रमकारणत्वासंभवात् वर्णाश्रमयोश्चनित्यानि

त्यसंप्रदायत्वावच्छिन्नकारणत्वासंभवाच्च नचवर्णाश्रमयो
 स्त्वं प्रदायकारणत्वं नष्टम् वर्णपूर्वकः संप्रदायः आश्रमपूर्व
 कोवासंप्रदायइतिवाच्यैकदेशाभ्यां किन्तु अनुष्ठानपर्यवसापि
 संप्रदायज्ञानकारणत्वमितिवाच्यम् कारणत्वस्याधिकारत्वा
 नवच्छिन्नस्यवक्तुमशक्यतया ऽधिकारत्वे नकारणत्वस्यवर्णाश्र
 माणांसर्वेषामुक्तत्वात्किंवर्णनिष्ठइतिप्रश्नोत्तरे अन्यविधस्य
 कारणत्वस्यशब्दमात्रनिष्ठस्य संप्रदायशब्दनिष्पितस्यवर्णा
 श्रमाणामसंभवएवउभयोरप्युत्तरस्मिन्पक्षे इदमुत्तरम्संप्र
 दायस्यवर्णाश्रमाणामपिवेदशास्त्रैकमूलतयासर्वेषुकल्पेष्वनु
 वर्तनात्परस्परकालपूर्वकालसंबंध उभयेषामस्तीतिविरोधा
 भावेन विकल्पएवासंभवीति संप्रदाय ज्ञानस्यानुष्ठानपर्यव
 सायिनोवर्णाश्रमाणांचैवमेवेति श्रौः कियत्कालात्प्रवृत्त इ
 तिवितीयः प्रधानः प्रश्नः तत्रयज्ञोपासनज्ञानादिकंकियत्का
 लात्प्रवृत्तमितिप्रश्ने किमुत्तरम् अनादिसिद्धवेदैकसिद्ध
 कत्वादनादिकालात्प्रवृत्तमित्युत्तरं यदिस्यात्तदात्रापितदेवो
 त्तरमेवेहितादृशप्रधानप्रज्ञावलंबीन्यऽष्टौवाङ्मानि तत्रप्रथ
 मंवाक्यं तत्रबहुकालात्प्रवृत्तस्यैवमन्वादिगुंथेष्वदृष्टत्वात्तद्वि
 लक्षणत्वाच्चकथंप्रमाणमिति अस्यायमर्थः स्यात् यदिबहुका
 लात्प्रवृत्तस्तदामन्वादिभिरपितत्कालवृत्तिभिर्दृष्टः स्यात् तै

दृष्टश्चेत्स्वगन्धेषु स्मृतिषु वक्तव्यस्तत्रोक्त्यभावात्तैर्न दृष्ट एव
 तद्वदधर्मविलक्षणत्वादस्य कथं प्रमाण्यमिति अत्रोत्तरम् ।
 मन्वादीनां चिकालवृत्तैर्द्विधिकातीन्द्रियसकलपदार्थवेदिनां व
 ऊकालवृत्तान्मात्रसंप्रदायदर्शनं मस्यैव स्मृतिषु तदनुक्तिर्न
 दर्शनाभावसाधनम् न हितैर्दृष्टः सर्वोप्यर्थस्तैरभिहितः के
 प्रांचित्सामान्यधर्माणां प्रतिपादनमात्रे खनुप्रवृत्तास्ते तदु
 क्तधर्मवैलक्षण्यमात्रेणाप्रमाणत्वं न संभवति स्वस्मृतौ मनुना
 नानुक्तस्यापि भर्त्तुमरणादिधर्मस्य पतिव्रतानुष्ठेयस्य सर्वे
 वैदिकैः प्रामाण्यांगीकारात् न नुमनुना तस्यानुक्तत्वे प्रियाञ्चव
 ल्क्यादिनोक्तत्वात् मन्वर्थविपरीताया सा स्मृतिर्नैव शस्यते इति
 स्मृत्युक्ता प्रामाण्यहेतुमनूपदिष्टधर्मविरुद्धत्वाभावाच्च प्रा
 माण्यमिति चेत्तर्हि प्रकृते किंपाणिपिहितमिदम् किंच सामा
 न्यधर्ममात्रप्रतिपादनपरेण मनुनानुक्तमप्युद्धर्षपुण्ड्रितिर्यक्पु
 ण्ड्रतुलसीपद्माक्षरूपाक्ष मालाष्टदभस्तत्रिदंडैकदंडधारणं
 तत्तत्संप्रदायिभिः प्रमाणतया स्वीक्रीयते नु श्रीयते च न चैके
 न मनुना स्मृतत्वे पितृप्रांशुतारोऽन्ये प्युपलब्धं तदिति वाच्यम्
 प्रकृते पिहारीतवसिष्ठादिभिः स्मार्त्तभिरस्मृतसंप्रदायार्थस्या
 प्यसकृत् स्मृतत्वात् सामान्यधर्मपरमन्वादि स्मृत्यविरुद्धत्वा
 च नाप्रामाण्यं शंकावतारः यदि च भवत्संप्रदाय प्रतिपादि

कानां वसिष्ठहारीतसनकादि स्मृतीनां भवदीयकल्पितत्वा
 द्भवत्संप्रदायाप्रतिपादिकानां वसिष्ठादिस्मृतीनामुपलब्ध
 मानत्वाद्भवत्संप्रदायस्याप्रामाण्यमिति विभाव्यते तदा भवंत
 एवोपहसनीयास्तुः तथा ह्यस्तत्संप्रदायप्रतिपादिकानां हा
 रीतादि स्मृतीनामस्तत्संप्रदायार्थविद्द्वार्थ प्रतिपादिका
 नांच तासां सत्वे प्यस्तत्संप्रदायार्थप्रतिपादिकानां तासांतत्क
 र्त्तृकत्वसंभवेनास्तदीयकल्पितत्वं नोत्प्रेक्षाहंमन्हिकर्ममी
 मांसाप्रवृत्तेन जैमिनिना पूर्वकांडे ब्रह्मतदुपासनादीनां सत्त्वा
 प्रतिपादनेऽपि प्रत्यु तदेवतामात्रस्य शब्दमयत्वप्रतिपादनेन ब्र
 ह्मस्वरूपादौ विप्रतिपत्युपदेशेऽपि साक्षादप्यविरोधं जैमिनि
 रित्यादिना वादरायणोक्तस्य जैमिनिसमस्य ब्रह्मस्वरूपाद्यंगी
 कारास्यभिचारिणो जैमिन्यनभिनतत्वम् तथा सति वादराय
 णस्यानाप्तत्वाप्रप्तेः एवं रजिपुत्रव्यामोहार्थं लोकायतमतं प्रव
 र्त्तयतामुरगुरुणा वृहस्पतिना प्रणीतायाः वैदिकोपजीव्यायाः
 स्मृते रप्यतत्कर्तृकत्वान्यकर्तृकत्व प्रामाण्यानि स्थुरिति श्रीः
 स्वल्पकालाच्चेद्दुर्मादि निर्णयस्तद्विधिस्तत्फलानि च तेषां सर्व
 चोपलब्धमानत्वात्किमर्थं प्रवृत्त इति अस्यायमर्थः भवत्संप्र
 दायश्चेत्स्वल्पकालात्प्रवृत्तस्तत्पूर्वकालेऽपि धर्मादि निर्णयत
 दिधितत्फलानां साधिकाराणां तैस्तैः कृतेषु ग्रंथेषु सर्वचोपल

व्यमानत्वात्संप्रदायविशेषस्य तस्यैवोपजीव्यत्वाद्युक्तत्संप्रदा-
 योनवीनः किमर्थं प्रवृत्त इति तत्रोत्तरम् स्वल्पकालात्प्रवृत्त-
 त्वं तावदस्मादनभिमतमेवानादिकालात्प्रवृत्तत्वस्यानुपदमुक्त-
 त्वादेव धर्मादीत्यादितत्फलानि च ते प्रांसर्वत्रोपलभ्यमानत्वा-
 दित्यत्र सर्वत्रेत्यंतेन किं वेदार्थग्रन्थाविवक्षिता उत संग्रहकारा-
 णाम् शंकराचार्यनीलकण्ठभास्करयादववैद्यनाथादीनां ग्रं-
 थाः नाद्यः अस्य पर्यनुयोगस्यानुपदोक्तसंग्रहकाराणामप्या-
 पत्तेः न च श्रुतिस्मृतिस्त्रिचादिषु संशयविपर्ययनिवृत्तिपूर्वकस-
 व्यक्प्रतिपत्तेः अस्मादादीनांसव्यक्प्रतिपत्त्यपेक्षितसकलोपक-
 रणग्रन्थानामलोपकरणानामज्ञानामसंभवेन संप्रतिपत्त्यर्थं
 पूर्वोक्ताः संग्रहमकुर्वन्निति वाच्यम् तादृशश्रुतिस्मृतिप्रतिपाद्य-
 स्यात्सदीयप्रतिपत्तिं चार्थस्य संप्रतिपत्त्यर्थमेवास्मात्पूर्वाचार्यैः प्र-
 र्तिपत्तत्वात्संप्रदायस्य नांत्यः पूर्वोक्तसंग्रहकर्तृणामिवास्मा-
 दाचार्याणामपि तत्तत्संग्रहीचनभिहितास्तत्प्रतिपत्तिं चार्थप्र-
 तिपत्तये प्रवृत्त्युपपत्तेः अपूर्वस्याप्रवृत्तत्वाच्चेति श्रुतिः किंच वेद-
 पुराणेतिहासादिषु प्रचुरतया धर्मनिर्णयस्तत्फलनिर्णयश्च वर्त-
 तएव पुनर्नवीनरीत्या ऽ शास्त्रीयया किंप्रयोजनमिति वक्तव्यमि-
 ति तृतीयं वाच्यम् तत्रेदमुत्तरम् वेदपुराणेतिहासादिषु स-
 र्वेषां धर्मफलानां निर्णयो ऽस्त्येव तथापि शंकरादयः पूर्वाचा-

र्थावैद्यनाथादयश्चसृत्तिसंगहीतारस्तत्तद्धर्मं फलंचस्वर्गं धे
 षुपत्यपादयन्तत्किमर्थमितिप्रष्टव्यम् यदिवेदादिषुप्रचुरतया
 प्रतिपादितानामपिसांगधर्मं फलानांतद्विचारयोग्यताशून्या
 नामज्ञानांतद्योग्यतावतामप्यलसानां तादृशसांगधर्मफलसं
 प्रतिपत्त्यर्थं तेषांप्रवृत्तिरितिचेत्तर्हि वेदेतिहासपुराणादिषु
 प्रचुरतयाप्रतिपादितानामसत्त्वतितंचार्थानां सांगानांसफ
 लानां वेदादिविचारयोग्यताशून्यानां याग्यानामप्यलसा
 नांसंप्रतिपत्तये ऽ सादीयाचार्याणामपिप्रवृत्तिरिति विभावय
 नवीनरीत्या ऽ शास्त्रीययेति यदुक्तं तदत्यंतमसंगतम् अत्र
 द्रोतेः कथमशास्त्रीयत्ववेदविरुद्धार्थप्रतिपादनानुगुण्यादि
 तितुनयुज्यते वेदार्थप्रतिपादना नुगुणरीतेर्वेदविरुद्धार्थप्र
 तिपादनानुगुण्यासंभवात् यदि वेदार्थनिर्णयप्रवृत्तशंकरभा
 स्कार नीलकंठ तदुपहंशणमृत्युर्थं प्रतिपादनप्रवृत्तवैद्यना
 थादि गन्धोक्तार्थप्रतिपादनानुगुणरीतिविरुद्धत्वादित्युच्य
 ते तर्हि शंकर यादव नीलकंठादीनारीतेर्वैद्यनाथनिर्णयसिं
 धुकारादीनां रीतेश्चततद्गुंथकहर्ष तत्तद्वादिरीतिविरुद्ध
 तथासर्वासां रीतिनाम शास्त्रीयत्वापत्तेः रीत्यांनवीनत्वं
 चनदोषावहम् एतत्कालपर्यंतं ब्रह्मानंदादिभिर्नवीनवी
 नाथारितेःस्वस्वगुंथेष्वनुसृततयातत्तद्गुंथानामप्यनुपादेय

ताप्रातात्किंप्रयोजनमित्यस्यसंप्रदायसंप्रतिपत्तिद्वारामोक्षेण
 वप्रयोजनमि युत्तरमसकृदुक्तम्एतत्तृतीयवाक्यघटकमिदंवा
 क्यम् आचार्यश्चकृदिति तत्रेदमुत्तरम् अयंप्रश्नोयदिव्यक्ति
 विशेषविषयकस्तदानोत्तरार्हः आचार्यस्यदेशकालसंप्रदाय
 भेदेनभिन्नभिन्नतयाव्यक्त्यनुगमासंभवात् यद्यसाधारणाका
 रविषयकस्तदाआचिनोतिहिशास्त्रार्थानाचारेस्थापयत्यपिस्व
 यमाचतरतेय सात्तस्मादाचार्यः ईरितइत्युक्तंशास्त्रविचारज
 न्यशास्त्रार्थज्ञानाधीनशास्त्रार्थानुष्ठातृत्वंउपदेशस्वानुष्ठाना
 भ्यांस्वशिष्याणांस्वानुष्ठितशास्त्रार्थानुष्ठापकत्वंच समुदितमा
 चार्यप्रदपट्टतिनिमित्ततयोक्तवचनोक्तमसाधारणाकारः त
 द्विज्ञानार्थं सगुहमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिःश्रोत्रियंवृह्मनि
 ष्ठंतस्मैसविद्वानुपसन्नापेत्यारभ्ययेनाक्षरंपुरुषंवेदसत्यंप्रोवा
 चतांतत्वतइत्यादिश्रुत्या वृह्मनिष्ठमित्यनेनविवेकोत्यज्ञानस्य
 विद्वानित्यनेनतदर्थानुष्ठानस्यतत्त्वतो प्रोवाचेत्यनेनब्रूयादित्य
 र्थकेनोपसर्गद्व्योतितानुष्ठानपर्यन्तोपदेशमभिदधता ऽ र्थानु
 ष्ठापकत्वस्य चोक्तत्वात्तत्रवर्णनिर्देशोदेशनिर्देशोवंशपरंपरा
 निर्देशश्चवक्तव्यइतिपंचमंवाक्यम् तत्रोत्तरम् सत्संतानप्रसू
 तःसदाचारिनि ऽ ओवेदंदिदेवब्राह्मण आचार्योभवति सत्संतान
 प्रसूतइत्यनेनजनककुलद्वयशुद्धिरुक्तासदाचारिनिष्ठ इत्यने

नतादृशकुलप्रसूतस्यापिविहीनाचारस्य नाचार्यत्वमित्युक्तम्
 वेदविदित्यनेन वर्णानुगुणकुलद्वयशुद्धियुक्त तदनुगुणाचार
 निष्ठात्रैवर्णिकव्यावृत्तिः चैवर्णिकेष्वपि क्षत्रविशानाचार्यत्वं
 आचार्यकृत्यस्याध्यापकत्वस्यासंभवात् इतिवर्णनिर्देशः देश
 निर्देशस्तु नकर्तुं शक्यः कुत्रापि देशउत्पन्नस्यतिष्ठतश्चोक्तगुण
 विशिष्टस्याचार्यत्व संभवात्तच्चिह्नचिह्नहाराज द्वाविडेषु च
 भूरिशः ताम्रपर्णीनदीयत्रेत्यादिकं भागवते योगीश्वरवचनं
 वासुदेवभक्तिदुर्लभं भामन्यमानस्य राज्ञोजनकस्य देशविशेष
 संबन्धिनो विशेषजलसंबन्ध निर्मलीकृतांतःकरणानांतद्भ
 क्तिराहारशुद्धिन्यायेन सुलभेति तादृशदेशस्य विशालत्वात्त
 स्मिन्दे शोऽक्तानां पंचानां नदीनां प्रायशो व्याप्तत्वात्तत्रमनु
 प्याणां बहुत्वाच्च न सा दुर्लभेत्युक्त्वा शंका मपनुदति परंपरानिर्दे
 शश्चक्रियते एव लक्ष्मीकांतमारभ्या तादाचार्यपर्यन्तम् यथा वा
 नारायणं प्रपन्नं भुवं वसिष्ठमित्यादिना शंकराचार्यपर्यंतं परंपरा
 निर्देशो द्वैतिभिः क्रियते एव मन्यान्यसंप्रदायिभिरप्रिययैतो
 ह्यं परंपरानिर्देशः क्रियते इति किंच ब्राह्मणादृतेऽन्यवर्णोपि
 स्वस्याचार्यत्वं कर्तुं शक्नोति न वेति पंचमं वाक्यम् तत्रेदमुक्त
 रम् च हतेऽन्यपदयोः पुनरुक्तिमना दृष्ट्यापि दीयते ब्राह्मणाद
 न्योऽपि स्वस्याचार्यत्वं कर्तुं शक्नोति तथा हि मनुस्मृतौ द्वितीये

५ ध्यायेद्ब्रह्म धानः शुभां विद्यामाददीतावरादपि अंत्यादपि
 रंधर्मं स्त्रीरत्नं दुष्कुलादपीति अत्र मुक्तावलीकल्लूकमदृष्ट
 ताव्याख्या अद्धान इति अद्धानुक्तः दृष्टशक्तिं गारुडादिविद्या
 अवराच्छूद्रादपि गृह्णीयात् अंत्यश्रृंङ्गालक्षणादपि जातिस्त्र
 रादेर्विहितयोगप्रकर्षात् दुष्कृतगोत्रोपभोगार्थमवाप्तचंडा
 लजन्मनः परंधर्ममोक्षोपायमात्मज्ञानमाददीततथाज्ञानमे
 वोपक्रव्यमोक्षधर्मप्राप्यज्ञानं ब्राह्मणात्क्षत्रियाद्वैश्याच्छू
 द्रादपि नीचाश्च भोक्ष्यांश्च द्वातव्यं अद्धानेन नित्यं न अद्धिनं ज
 न्मस्य विशेष इति तथा महाभारते कौशिककथायां धर्मव्याध
 दृताते कश्चिद्विजातिप्रवरो वेदाध्यायीतपोधनः तपस्वी धर्मशी
 लश्च कौशिको नाम भारत इत्यारभ्य अतिक्रामन्नरण्यानि ग्रामां
 श्च नगराणि च ततो जगाम मिथिला मिति वज्रदूरदेशात्तस्थमि
 थिलागमनमुक्त्वा धर्मव्याधमष्टच्छत्सं चास्य कथितो द्विजैश्च
 प्रश्यत्तत्र गत्वांतः सूनामध्ये व्यवस्थितं मार्गमाहिंशमांसा
 दिविक्रीणंतं तपस्विनं व्याकुलत्वाच्च क्रेवृणामेकांते संस्थितो
 द्विज इत्यन्यपरस्य तस्यावसरप्रतोक्षणं मुत्कानमस्कृत्वा
 ब्राह्मणेभ्यो ब्राह्मीं विद्यानिबोधम इति व्याधस्य ब्रह्मोपदेष्टृत्व
 मुत्काप्रदक्षिणमथोक्तत्वा प्रस्थितो द्विजसत्तम इति कौशिके
 न व्याधे परिचर्याकृतेत्युक्तम् एवंत एकदा तु मुनयः प्रातर्ज्जतज्जता

जनयः सत्कृतं सूतमासीनं पपक्षुरिदमादरात् त्वन्मः संदर्शितो
 धात्रादुत्तरं निस्ततीर्षतां कजिंसत्वहरं पुंसां कर्णधारमिवा
 र्णव मित्यादिना सूतस्याचार्यत्वोपयोगिसत्कारकर्तृत्वं सत्कृ
 तमिथादिनोक्तम् उत्तर संदर्भेण सूतस्योपदेष्टृत्वमुक्तमेवेति
 श्री शक्तोतिचेत्तदाशास्त्रविरोधमिति षडंवाक्यम् नोचेत्तर्हि
 कुत आचार्यत्वमिति सप्तमं वाक्यम् तदुभयमपि दत्तोत्तरम् ।
 शक्तेः शास्त्राविरोधस्य चोक्तत्वात् आचार्यत्वस्य व्यक्तिविशेषेषु
 जातिनिरपेक्षत्वज्ञानमात्रसापेक्षत्वयोरुक्तत्वात् परंतु ये ज
 न्मान्तरानुसृततपोविशेषमिद्धजातिस्मरणज्ञानादयः फल
 विशेषभोगार्थमवाप्त चैवर्णिकेतरजन्मनः तेषामेवोपदेष्टृत्वसं
 भवो नान्येषामिति पूर्वोक्तप्रमाणादिभिरवगम्यते इति श्रीः तदु
 पदेष्ट्याश्च हीनवर्णोपदेष्ट्याः कथङ्कल्याणभागिनः स्युरिति
 अष्टमं वाक्यम् तत्रेदमुत्तरम् यथा कौशिकादयः शौनकादयो
 मुनय इति किञ्च किमिदं हीनवर्णत्वं ब्राह्मणान्यवर्णत्वमि
 ति चेत् किन्तद्ब्राह्मणत्वं ब्राह्मण्यांब्राह्मणाद्ब्राह्मण्यांब्रा
 ह्मणाद्वाजातत्वमिति तु न युक्तं प्रथमे विलोमस्यापि नापिताद्
 ब्राह्मण्यां जातस्य चाण्डालत्वेनाभिलपनीयस्य ब्राह्मणत्वं
 स्यात् तच्च स्वरथवहननियुक्तपोडितेवत्संसर्गसंजातक्लेश
 यागर्दस्याचण्डालत्वेन बोधितस्य मतंगास्यस्य ब्राह्मणत्वाभि

मानिनः कस्यचित् ब्राह्मणत्वावाप्त्यर्थं मत्पसोऽनवाप्तेऽस्य दृ-
 श्तान्तप्रतिपादकभारतानुशासनिकपर्वविशुद्धम् द्वितीये वा
 ह्मणाच्छ्रद्धायां जातस्य तत्त्वापत्तिः तृतीये कुण्डगोलकविशेषे
 ऽतिव्याप्तिः अत्राप्तिश्च विश्वामित्रवोतिहोत्रयोः तत्र विश्वामि-
 त्रेण हि तपस्सु माराधितचतुराननवराहभ्यम् ब्राह्मणत्वम्
 वोतिहोत्रेण हि अनायासेनैव काशिराजं प्रतर्ह्यनं जिघांसया वी-
 तिहोत्रमनुधावंतं स्वाश्रमदेशमागतं प्रतिब्राह्मणादन्योऽस्म-
 दाश्रमपदे कोपि नास्तीति कस्यचिन्मुनेर्वाश्वेनावान्तदानीं
 तंतदाश्रमस्थेनेति सुस्पष्टं भारते तदाहमनुर्दितीयाध्याये योऽ-
 नधीत्यद्विजो वेदमन्यचक्रुर्कृतेश्रमं सजीवन्ते वशूद्रत्वमाशुग-
 ष्छतिसान्वयइति तथारण्यपर्वणि आजगरोपास्थाने ब्राह्मणः
 को भवेद्राजन्निति न ऊपप्रश्नोत्तरतया सत्यं दानं क्षमाशीलमा-
 नृशंस्यंतपोष्ठणा दृश्यते यचराजेंद्रं स ब्राह्मण इति स्मृत इति
 युधिष्ठिरेणोक्तम् तदुपरिशूद्रेष्वपि च स चंदनमक्रोधएव
 चेतिसत्याद्युक्तब्राह्मणलक्षणस्य शूद्रेष्वतिव्याप्तिमाशंकमाने
 न ऊपे शूद्रे तु यद्भवेच्छ्रद्धाद्विजैतच्च न विद्यते न वै शूद्रो भवेच्छू-
 द्रे ब्राह्मणो न च ब्राह्मणः यच्चैतल्लज्यते सर्पदृष्टं स ब्राह्मणस्ततः
 यच्चैतन्न भवेत्सर्पतं शूद्रमिति निर्दिशेदिति वांक्षेन तस्यापिल-
 क्यत्वे नातिव्याप्तिः परिहृता तथा यदि ते दृष्टततो राजन्वाह्मणः

प्रसमीक्षितः दृष्टाजातिर्षदायुष्मन् कृतिर्यावन्नविद्यत इत्या
 शंक्यजातिर चमहासर्पमनुष्यत्वे महामतेसंकरात्सर्ववर्णा
 नांदुष्परीक्ष्येतिमेमतिरितिसत्याद्यतिरिक्तंब्राह्मण्यादि दुष्प
 रीक्ष्यमित्युक्तम् तथा तत्रैवभारतेकौशिकंप्रतिधर्मव्याधः श्र
 द्द्र्योनौहिजातस्य सङ्गुणानुपतिष्ठतः वैश्यत्वं लभते ब्रह्मन्क्ष
 त्रियत्वं तथैव च आर्ज्यं वेवर्त्तमानस्य ब्राह्मण्यमभिजायत इत्या
 ह व्याचक्ष्यौचामुं श्लोकं नीलकण्ठः गुणकृत एव वर्णविभागो न
 जाति कृत इति भाव इति तत्रैव धर्मव्याधं प्रति कौशिकः सांप्रतं
 चमतो मे सि ब्राह्मणो नात्र संशयः ब्राह्मणः प्रतनीये शुवर्त्तमा
 नो विकर्मसु दांभिको दुःस्कृतप्रज्ञः शूद्रेण सदृशो भवेत् यस्तु
 शूद्रो दमेसत्ये धर्मे च सततोत्थितः तं ब्राह्मणमहं मन्ये वृतेन
 हि भवेद्विज इत्याह एवंविधानमोक्षधर्मादौ ब्रह्मनिवचनानि
 द्रष्टव्यानि तथा भविष्यत्पुराणे षष्ठीकल्पे ब्राह्मणानधिकृत्ये
 ह ब्राह्मण्यं ब्रूहि किं भवेदित्यादिना ब्राह्मणं प्रति रिषीणां प्रश्न
 मुपक्षिप्य महासंरंभेण ब्राह्मण्यादिन जीवविशेषनियतं नापि
 देहविशेषनियतं नापि विशिष्टनियतं सर्वथा व्यभिचारादित्यु
 क्त्वा एवं शास्त्रोदितन्याय मार्गभ्रष्टास्तु ये नराः वेदानध्यापयं
 तोपि ते धीयानाः श्रुतिक्रमान् ब्राह्मणत्वादिहीयंते दुराचार
 विधायिन इति अध्ययनादिमात्रस्याप्रयोजकत्वमुक्त्वा हरिणी

गर्भसंभूतऋष्यशृंगोमहामुनिः स्वपांकीगर्भसंभूतोपिताव्या
 सस्यसत्तमः गणिकागर्भसंभूतो वशिष्ठश्चमहामुनिः क्षत्रि
 यागर्भसंभूतोविस्वामित्रोमहामुनिः श्रुकीगर्भसमुद्भूतोशु
 कोनाममहामुनिः तपसाब्राह्मणोजातः संस्कारस्तत्रकारण
 मितिब्राह्मण्यादौ बान्धवादिउत्पत्तिमात्रं संस्कारमात्रं
 वानकारणमित्युक्ताउपरितनसंदर्भेणशिखायज्ञोपवीता दी
 नांसुखैस्वर्यभार्याज्ञानभयवीर्यकृत्यंगव्यापारादयः पुष्टिदौर्ब
 ल्यस्यैर्यचापल्यादीनां जात्यनियामकत्वमुक्त्वाक्षमादमोद
 यादानंसत्यंशौचंधृतिर्दृष्ट्या ध्यानमास्तिश्चमद्वेषो वैराग्यम
 सपत्नताद्वत्यारभ्ययएवंभूतमाचारमनुतिष्ठतिमानवा ब्राह्म
 ण्यंपुस्कलं तेषामित्यादिना सिद्धांतितम् अतोजन्मांतर
 सहस्रकृततपोविशेषप्रसादितदेवता विशेषप्रसादलब्धज्ञा
 नपूर्तिजातिस्मारादेर्दयासत्यादिब्राह्मणलक्षणसंपन्नस्य जन्मां
 तरकृतदुस्कृतशेषभोगार्थं समासादितशूद्रयोनिजज्ञनः कस्य
 चित्पुरुषविशेषस्याचार्यत्वंनशास्त्रविरुद्धम् भवतामुपदेश्या
 श्रुत्वारोवर्णास्त्रयो द्वावेकोवेतितचाष्टौवाक्यान्ये तत्प्रश्नवि
 षयाणितत्रप्रधानप्रश्नस्येदमुतरम् चत्वारोवर्णायथायोग्यमुप
 देश्याद्विति परन्तु उपदेशकर्मीभूतोमंत्रस्त्रैवर्णिकात्रैवर्णिका
 धिकारिभेदेनवैदिकतांत्रिकभेदेनभिद्यते तत्रप्रथमवाक्या वलं

विनावाच्यानां मध्ये प्रथमं वाक्यं तत्र च योवर्णादिजातयस्तेषु ग
 र्भाधानादिसंस्कारपूर्वकयज्ञोपवीतादिगृह्यं सावित्रीगृह्यं
 च मुख्यमिति तत्रोमित्युत्तरम् परन्तु गर्भाधानादिसंस्कारपूर्
 र्वकत्वं यज्ञोपवीतादिगृह्यस्य यदभिहितम् तेन गर्भादीनां य
 ज्ञोपवीतादिगृह्यांगत्वं ज्ञायते तच्च न संभवति तादृशसंस्का
 राणां यज्ञोपवीतादिगृह्यं प्रति आरादुपकारकत्वेन सन्निप
 त्योपकारकत्वेन चांगत्वासंभवात्तद्विस्वरूपनिर्वर्तकानां प्रोक्ष
 णशील्यवधातपेषण पुरोडाशादीनां फलां शउपकारकाणां प्र
 याजानुयाजादीनां च संभवति नैव प्रकृते यदिकालविशेषमा
 चपरत्वं तदोमिति ब्रूम इति श्री तद्वृत्ते द्विजातित्वाभावात्वा
 त्यत्वं यथा तथा भवदुपदेशाभावेऽपि किंतथा त्वे भवदुपदेशाभा
 वात्वात्यत्वम् स्नानदानादिकं दृष्ट्या स्यात् तत्र शास्त्रसंमतम् वि
 द्वत्संमतञ्च नो चेत्कुतो विशेषागृह इति द्वितीयं वाक्यं तत्रेदं
 मुतरमवधेयम् गर्भाधानपुंसवनसीमंतोन्नयनजातकर्मनाम
 करणान्नप्राशनचौलोपनयनादीनां स्वस्वकालेऽनुष्ठानेकाल
 तिक्रमणेऽप्यष्टौ शाब्दादितः प्रायश्चित्तपूर्वकमनुष्ठाने चैवर्णि
 कानां तत्पूर्वकं सावित्रीगृह्ये च ब्राह्म्यत्वं नास्ति तद्भावे तु ब्रा
 ह्म्यत्वमिति यथा सामान्यशास्त्रमभिदधाति तथा वैश्वधर्म
 श्रौतं पर्येण प्रवृत्तं शास्त्रं ब्राह्म्यत्वं नाभिदधाति अस्मदीयपूर्वाचा

र्यनियमितक्रमेण शास्त्रसंमतेनोपदेशाभावेपरंतु वैश्वविश्व
 प्रत्यक्षास्तीतिवृत्ते किन्तुवैश्वविशेषत्वमितिचेत् दृष्टव्यवैश्व
 वत्त्वंनजातिः नोपाधिर्वाकिंतुविश्वप्रतीतिविशेषविषयत्वंसाच
 प्रीतिः पञ्चरात्रादिवैश्वधर्मासाधारणप्रवर्तकशास्त्रोक्त सं
 स्कारविशेषतत्पूर्वकाचार्य विशेषोपदेशविशेषजन्यज्ञानतद
 र्थानुष्ठानजन्या यदितादृशप्रतीतिंप्रतिपरंपरयाकारणीभूतसं
 स्कारविशेषपूर्वकास्तदोया चार्यपरंपराप्राप्तमंत्रविशेषोपदे
 शाद्यभावः तदानतस्याःसम्भवद्विचित्रवैश्ववत्त्वंएतच्चा वैश्ववत्त्वं
 गायत्रीविधुराणांवैदिकाव्रात्यत्वमिव वैश्ववावयंत्याज्यतावच्छे
 दकंसन्यामहेत्याज्यत्वंचास्मद्गोष्ठ्यनारोह एवतत्समीपेह्य
 स्मत्पूर्व चार्यपरंपराप्राप्तार्थविशेषविचारादिकंनकुर्महेयथा
 वैदिका व्रात्यसमीपेवेदाध्ययन तदर्थविचारादिकंनकुर्वन्तिय
 दिव्रात्यत्वमित्तेनतादृशवैश्ववत्त्वमभिप्रेतमूतदोमितिब्रूमः
 स्नानदानादिकंष्टयास्यादिति यदुक्तंतत्सत्यमेवदृष्टेत्यनेनहि
 निष्कलत्वमुच्यतेनिष्फलत्वंचनहिफलसामान्याभावोऽपि
 तुतद्विशेषाभावः सर्वोक्तसंस्कारविशेषतदधीनज्ञानानुष्ठानव
 ताऽनुष्ठितं स्नानदानादिकंहिभगवत्प्रीतिविशेषात्मकफल
 विशेषजनकतयावैश्वशास्त्रेषु प्रतिपाद्यतेतादृशसंस्कारादि
 अन्येनानुष्ठितंचन तादृशफलविशेषोत्पादायालमतोयुक्तमे

वनिष्फलत्वम् यथा बद्धतरुश्च व्यपायाससाध्यं ज्योतिष्ठो
 मादिकमननुसंहितफलेनमुमुक्षुणा नुष्ठितं दयाजसोपि सूत्र
 ह्यन्यज्ञानज्ञानव्यपाश्रयः ब्रह्मविद्यामधिष्ठायतर्तुं नृत्युम
 विद्यये त्यादिप्रमाणं प्रतिपन्नं ब्रह्मज्ञानं पूर्वकमोक्षाख्यफ
 लं प्रतिकारणं भवति तदेव त्रिवर्गनिष्ठे नानुष्ठितं स्वर्गाय स्वा
 द्यामुष्मिकैहिकफलं जनयति तच्च तूर्वाक्कर्मोपेक्षयानिष्फल
 मित्येवाभीधीयते नहि किंचिदपि कर्मफलसामान्याभाववद्
 भवत्यत उक्तमवैश्वत्वापरपर्यायं ब्राह्मत्वं न शास्त्रासंमतम् वै
 श्वशास्त्रेषु पंचरात्रादिषु तथा प्रतिपादनात् अतएव विद्वत्संम
 तं च नहि कश्चन प्रतितं चार्थः सर्वविद्वत्संमतो भवति अतएव वि
 शेषागृहस्य युक्त इति श्री किंचिद्यथावर्णाश्रमधर्मवर्णनं सर्वगृथेषु
 तत्फलवर्णनं च तथा भवत्संप्रदायवर्णनं च कुतो नेति तृतीयं वा
 क्यम् तत्रेदमुत्तरम् नहि वर्णाश्रमधर्मवर्णनं सर्वगृथेषु आदि
 काव्यभूते श्री रामायणे सर्वशास्त्रप्रधानभूतायां ब्रह्ममीमांसा
 यांचितददर्शनात् एवं कर्ममोमांसायामपि न वर्णाश्रमधर्मानि
 रूपिताः स्मृतिषु सामान्यधर्मैर्दंपर्येण प्रवृत्ता सुपुराणादिषु च त
 त्प्रतिपादनमस्तीति चेदुच्यते तदाऽस्मत्संप्रदायस्यापि वैश्वध
 र्मेदंपर्येण प्रवृत्ता सुसनकादिस्मृतिषु पञ्चपुराणादिषु पांचरात्र
 शास्त्रेषु च प्रतिपादनमस्तीति संतोष्य भवता किंच मनुस्मृतौ

सोभिध्यायशरीरात्स्वात्सिद्धिर्विविधाः प्रजाः अपएवस
 सर्जादौतासुवीर्यमपासृज दित्यनेन श्लोकेनास्त्वतीतार्थेण
 वाभिहितः अत्र मुक्तावली अभिध्यानपूर्विकांसृष्टिवदतोम
 नोःप्रकृतिरेवाचेतना स्वतंत्रापरिणमतइति पक्षोनसंमतः
 किंतुब्रह्मैवाव्याकृतात्मनाजगत्कारणमिति त्रिदण्डिवेदान्त
 सिद्धान्तएवाभिमतः प्रतिभातीति अतःसर्वग्रन्थेषुअस्मत्सं
 प्रदायाप्रतिपादनाभिधानं किञ्चिद्ग्रन्थमात्रावलोकनां वहु
 तरग्रन्थानवलोकनप्रयुक्तमिति नात्रकश्चिदपराध्यतीति श्री
 भवदाचार्येभ्यः पूर्वाचार्याव्यासादयोन्यूनास्समानावाऽधिका
 न्यूनाश्चेत्सकलमार्गविल्लवःस्यादिति चतुर्थम्वक्तव्यम् तच्चेद
 मुत्तरम् । न्यूनास्समाना अधिकाश्चेति अधिकत्वं तावदि
 त्यम् व्यासादीनामधिकारविशेषनियतत्वादस्मदाचार्याणाम
 पिस्वसंप्रदायप्रवर्तनोपजीव्य वेदोपपृंहण पुराणेतिहासवि
 द्यास्थानभूतमीमांसादिकर्तृत्वात् तत्कृतोपपृंहणविद्यास्था
 नादिकमुपजीव्यै वसंप्रदाय प्रतिपादकत्वादस्मदाचार्याणाम्
 समत्वन्तावदित्यम् तत्कृतविद्या स्थानादिपर्यालोचनेनापितत्र
 तत्रावश्योत्प्रेक्षणीययुक्ति विशेषनिबंधनरूपभाष्यादिमहत्त
 रग्रन्थनिर्माणोपयोगे न सर्वविषयकज्ञानवत्त्वात् अधिकत्व
 न्तावदित्यम् अस्मदाचार्या यथास्माकमसंकीर्णार्थविशेषोप

प्रादनमुखेन ज्ञानानुष्ठाने उत्याद्य मोक्षसिद्धिपर्यन्तदशादि
 शेषसंप्रादकास्तथानव्यासादय इति अतो न्यूनान्नेदित्यादि
 दूषणमकिञ्चित्करम् आकारविशेषेण न्यूनत्वे प्रिसर्वतो न्य
 नत्वानिरूपणात् समानान्नेत्तदा तत्कर्तृकग्न्यानां सर्वत्र
 चारः कुतो न हीति पञ्चमं वाक्यम् अत्र भवदाचार्येभ्य इति वि
 कल्पवाक्ये व्यासादीनामस्मदाचार्यप्रतियोगिकोपकर्षस्तत्राति
 योगिकसाध्यं तत्राति योगिकोत्कर्षश्च विकल्पितः न्यूनान्ने
 दित्यनेन प्रथमविकल्पार्थस्मदाचार्यावधिकव्यासादिनिष्ठा
 कर्षदूषणमुक्तम् अनेन वाक्येनाविकल्पितव्यासादिप्रतिये
 गिकास्मदाचार्य निष्ठसमत्वदूषणमुच्यते तद्यद्यपि संदर्भवि
 रुद्धं तथापि मध्यमविकल्पार्थपर्यवसन्नास्मदाचार्यनिष्ठव्या
 सादिप्रतियोगिकसमत्वस्य तुल्यवित्तिवेद्यस्य दूषणमभिधित
 सितमिति तदुद्धारोत्तरमुच्यते समानान्नेदित्यादिशङ्कवा
 क्यस्या यमर्थः व्यासादीनां युष्मदाचार्यसमत्वे युष्मदाचार्या
 णां व्यासादिसमत्वमप्यावश्यकम् एवं सति युष्मदाचार्यग्न्याः
 सर्वत्र कुतो न प्रचरंतीति तत्र सर्वत्र प्रचारो नाम सर्वेषामुपजी
 व्यत्वं व्याकरणादिनामिव स्यात् अन्यविधप्रचारस्यासंभवात्
 तादृशप्रचारस्यास्मदाचार्यग्न्यानां संभवतिप्रतितं चार्थविशे
 ष निष्ठतया संप्रदायविशेषवतामेव तद्ग्न्यस्योपजीव्यत्वात् व्या

सादिपरमर्षिप्रणीतस्मृतीतिहासादि ग्रन्थानांतुसर्वसंप्रदाय
 निदानतयासर्वसंप्रदायुपजीव्यत्वंयथाव्याकरणादीनांसर्वता
 न्विकोपजीव्यत्वंअस्मत्संप्रदायनिष्ठेषुतुसर्वत्रप्रचारोक्त्येवेति
 श्री अधिकाश्चेत्तत्रप्रमाणंवक्तव्यमितिषष्ठंवाक्यम् अत्रेदमु
 त्तरम् आधिक्यंतूक्तरीत्याऽस्त्येवव्यासादीनांसकलसंप्रदायमू
 लभूत वेदोपबृंहणस्मृत्यादिप्रणयनेनसर्वोपकारकत्वादस्या
 दृशावेदतदुपबृंहणार्थं बोधनतदर्थानुष्ठापनादिमुखेनास्मादा
 चार्याणामेवोत्तरकत्वातिशयः अत्रप्रमाणंच गुरुरेवपरंब्र
 ह्मगुरुरेवपरागतिरित्यारब्ध यस्मात्तदुपदेष्टासौतस्माद्भुक्त
 रोगुरित्यादि श्रुतिरपिमातृदेवोभवपितृदेवोभवाचार्यदेवो
 भवेत्यादिकानह्यत्राचार्यपदंव्यासादिसाधारणाचार्यपरम् वे
 दमनुचाचार्योतेवासिनमनुषास्तिसत्यंवदधर्मञ्चरेत्यादिप्रक
 रणस्याचार्यपदैकार्थ्यादिति श्रीः शूद्राश्चेदुपदेश्यास्तर्हि सच्छू
 द्राअसच्छू द्रा वासाधारणाश्चेदधमाकुतो नोपदेश्या उपदे
 श्याएवेतिचेत्तैस्सहवैश्रवत्वेन तुल्यतान्य नतावान्य नत्वंचेत
 त्कतपाकादिकथंनंगीक्रियते ऽ गीक्रियतएवेतिचेत्तर्हिवैश्रव
 दीक्षायांसर्ववर्णास्समादृति वदंतोभवंतोधन्यादृति सप्तमं
 वाक्यम् तत्रेदमुत्तरम् शूद्रास्सदसत्साधारण्ये नोपदेश्या
 एवतथापि चांडालादीनानोपदेश्यत्वम् अत्यंतनिकृष्टानांते

पाददर्शनस्पर्शनसंभाषणानह्वाणान्तराद्योपदेशसंभवात् सा
 मान्यतः शास्त्रतः प्राप्तमध्यपवादवलात्कचित्यज्यतः अपवादा
 भावेऽपि देशकालानुरोधेनाप्यननुष्ठानं पुक्तं यथातिथिपूजायां
 शास्त्रतः प्राप्तंगवालंभनं नानुष्ठीयते चैवर्णिकादिसाधारण्ये न
 शास्त्रसिद्धमध्यक्षतयोनिविधवाविवाहादिकं न क्रीयते दशवि
 धपुत्रेषु परिगणितोऽपि पौनर्भवः क्षेत्रजोऽपि नांगीक्रियते अतोऽ
 धमानोऽपदेश्याः वैश्रवत्वेन तैस्स ह तुल्यतान्य न तावान्य न त्वं
 चेतत्कृतपाकादिकथं नांगीक्रियत इति यद्विहितं तत्तुल्यत्व
 मित्यत्र लेखकप्रमादागतं स्यात् अत्रोत्तरम् वैश्रवत्वेन तुल्य
 त्वेऽपि निहितत्कृतपाकांगीकारस्य विवाहादिव्यवहारस्य वा
 प्रसक्तिः सिद्धमैरवीचक्रे सर्ववर्णानां द्विजातित्वेन सम
 त्वमंगीकुर्वाणा अपि कौलानहि विवाहादि व्यवहारं कुर्व
 ति सर्ववर्णैर्न ह्यस्तत्संप्रदायव्यतिरिक्ता अपि मनुष्यत्वेन तु
 ल्यैश्चंडालादिभिः कृतम्याकादिकमंगीकुर्वन्तिकेचित्कान्य
 कुजादयो ब्राह्मणा इति ब्राह्मणत्वेन स्वसंवंधार्हकृतमपि पा
 कादिकं न भुञ्जते वैश्रवत्वेन साभ्यं नाम व्यक्त्यन्तरे विषयतया
 वर्तमानो यो भगवत्प्रीतिविशेषस्तद्वत्त्वम् समो हं सर्वभूतेषु न मे
 द्वेष्योऽस्ति न प्रिय इति वदतो भगवत आश्रयणीयत्वे वर्णाश्रमज्ञा
 नादधिकारिवैलक्षण्याधीनवैषम्यशून्यस्याश्रितेषु समानैव

हिप्रोतिः नहितादृशीप्रोतिर्मर्यादानांचलोकस्थकर्ताकाराव्य
 ताचसद्रत्युक्तसर्ववर्णाश्रमादिमर्यादाव्यवस्थापकतत्कृतव्यव
 स्थाभंजिकास्यात् वैश्वदीक्षायांसर्ववर्णाश्रमाद्विवदंतोभ
 वंतोधन्याद्रत्यत्रधन्यपदेन व्यतिरेकलक्षणया ऽ धन्याद्रत्युक्तं
 स्यात् तदर्थं तोपहसनीयम् स्वर्णकरीषयोरपि द्रव्यत्वादिना
 साध्यं वदंतमुपहसन्कश्चिदुपहास्य एव भवति यद्यधमोत्तम
 वर्णानां सर्वात्मना कश्चित्साध्यं ब्रूयात्स उपहसनीयः साधा
 रणधर्मपुरस्कारेण साध्यं वदंतमुपहसन् स्वयमेवोपहास्यो भव
 तीति श्रीः सच्छूद्राद्रुतिचेत्केसच्छूद्राद्रुतितेषां लक्षणं वक्तु
 व्यमित्यष्टमं वाच्यम् अत्रोत्तरम् यदि वयं सच्छूद्राणामेवोपदे
 श्यत्वं ब्रूमस्तदा तल्लक्षणजिज्ञासोचिता भवति सदसच्छूद्र
 साधारण्ये नोपदेश्यत्वम्वदन्तो वयं न विशेषान्तरव्यावर्त्तकवि
 शेषान्तरधर्मं प्रष्टव्याः एतदुत्तराभिधानेऽपि यदि भवंतः सच्छू
 द्राणामपि तत्तद्व्यक्ति लक्षणं दृष्ट्वैषदा तदुत्तराभिधानस्य स
 हान्कालोपेक्षितः स्यात् यदि सच्छूद्र लक्षणज्ञानं भवता मसि
 द्धं तदामन्वादिप्रसिद्धगत्यावलोकने नैव भविष्यतीत्युपर
 स्यत इति श्री उपदेशे रामकृष्णादि मंत्राः समाना उत्तरेषु
 न्यूनाधिकतेति चतुर्थः प्रधानप्रश्नः तत्रेदमुत्तरम् न ह्ययं वि
 कल्पः संभवति परस्परविद्बद्धकोटीनामेव विकल्पसंभवात्

नहि कश्चिद्दुष्टोद्व्यंष्टयविवेति विकल्पयति किं तुरन्तः कश्चेति
 साध्यं च केन चिदाकारेणासमयोरपि संभवति कंबुग्रीवाद्याका
 रेण पटविसक्तशस्यापि हि घटस्य स्थिवीत्वेन तत्साध्यम् देवत्वा
 दिनामनुष्यादधिकस्य प्रशुत्वादिनान्यूनस्य च देवपत्न्योः प्राणि
 त्वेन मनुष्यसाध्यम् एवं विशेष्यभगवत्स्वरूपप्रतिपादकत्वे
 न रामकृष्णादिमंत्राणां साध्यम् तत्तन्नामघटितमंत्रात्मकवाक्य
 जन्यशाब्दबोधेभ्यो विषयितया व्यावृत्तानां व्यापकतागुणविशे
 षादीनां प्रतिपादनेन न्यूनाधिकभावश्चेति श्रीः समानाश्चे
 न्मंत्रांतरनिषेधः कथं क्रियत इति प्रथमं प्रधानप्रश्नावलं विवाक्य
 म् अत्रोत्तरम् मंत्राणां समानत्वं विशेष्यभगवत्स्वरूपप्रति
 पादकत्वेनोक्तमेव न हि सर्वाधिकारिणां तन्मंत्रनिषेधो
 ह्यभिः क्रियते किंतु दृष्टविषयामंत्रार्थज्ञानतदर्थानुष्ठानद्व
 रा ऽभिमतप्रयोजनविशेषेच्छूनामधिकारिविशेषाणां मो
 क्षप्रयोजनकार्यविशेषानुष्ठानापेक्षितयावदर्थ्या प्रतिपादकत
 यानिषेधः क्रियते तादृशयावदर्थ्यप्रतिपादकतयामंत्रविशेषस्यै
 तादृशाधिकारिविशेषैरुपजीव्यत्वादिति श्रीः तद्द्वानं शिष्या
 यकथं न क्रियत इति द्वितीयं वाक्यम् तत्रोत्तरम् उक्तहेतोरस्य
 त्वपूर्वाचार्यपरंपरयातेषामनुपदिष्टत्वात्कुलपरंपराप्राप्तमंत्र
 स्यैव गणर्णर्णिभावादिविचारमंतरेणोपदेश्यत्वस्य मंत्रशास्त्रे

एप्रतिपाद्यत्वात् न ह्येते मंत्राश्चात्कुलपरंपरा प्राप्तमंत्रचय
 व्यतिरिक्ता लक्ष्मीनाथभारथ्यास्मादाचार्यपर्यंतं केनचिदाचा-
 र्येण कस्यचिच्छिष्यस्योपदिष्टा इति श्रीः न्यूनाश्चेत् सर्वमंत्रा-
 णां शास्त्रसंमत मोक्षदातृत्वाविशेषेण कुतो न्यूनतेति तृतीयं
 वाक्यम् तत्रोदमुत्तरम् अनन्योपायत्वरूप स्वासाधारणा-
 कारभंजकादृष्टद्वारकमोक्षोपायसंसर्गासहानामस्मात्संप्रदा-
 यधिकारिणां दृष्टविधयामोक्षसाधनीभूता नुष्ठानविशेषापि-
 क्षितया वदाकाराप्रतिपादकत्वेन मंत्रविशेषावधिकाप कर्ष-
 वतामपि शास्त्रसंमतादृष्टद्वारकमोक्षसाधनतावतां न्यूनतायां
 हेतोरसकदुक्तिरिति श्रीः प्रशंसापरतयोपपत्तिस्तु समानैव
 परस्परभिन्नभिन्न मंत्रगृहणकर्तुरिति पंचमं वाक्यम् अत्र प्र-
 शंसाशब्देनाविद्यमानगुणाभिधानरूपास्तुतिर्वाविद्यमानगु-
 णाभिधानरूपावानाद्यः न हि कश्चित्प्रमाणपरतंच अस्ति
 कोरामकृन्नादिमंत्राणां तापिन्यादिश्रुतिशततदुपहं हणपुरा-
 णेतिहासादिवचनशतसिद्धं प्रतिषेधगंध शून्यमदृष्टद्वारक-
 मोक्षसाधनत्वमविद्यमानब्रूयात् न द्वितीयः विद्यमानार्था-
 भिधानरूपप्रशंसायास्तु कस्यापि दोषावहत्वाभावादिति श्रीः
 शैवशाक्तमंत्राणां मोक्षदातृत्वमस्ति न वेति पंचमं वाक्यम् तत्रो-
 त्तरम् नास्ति तेषां साक्षान्मोक्षप्रदत्वम् तथाहि मंत्राणां मो-

क्षप्रदत्तं हितत्प्रतिपाद्यप्रधानदेवताप्रसादद्वारावक्तव्यम् वै
 अवधर्मप्रतिपादनैदं पर्येण प्रवृत्ते मत्स्वपुराणेयसिन्धुकल्पे च
 यत्प्रोक्तं पुराणं ब्रह्मणा पुरा तस्य तस्य च माहात्म्यं तत्स्वरूपे
 णवर्ण्यते अग्नेः शिवस्य माहात्म्यन्तामसेषु प्रकीर्तितम् राज
 सेषु च कल्पेषु माहात्म्यं ब्रह्मणो विदुः संकीर्णेषु सरस्वत्याः
 पितृणाञ्च निगद्यते सात्विकेषु च कल्पेषु माहात्म्यमधिकं
 हरेः तेष्वेव योगसंसिद्धा गच्छन्ति परमांगतिमिति श्रूयते
 तस्यायमर्थः ब्रह्मणो ह्यहानितत्तद्गुणप्रधानानि भवन्ति यद
 हः प्रारंभेयस्य गुणस्थोद्रे को ब्रह्मणस्तत्प्रधानन्तदहरितुच्यते
 यद्गुणप्रधानेऽन्वित्यपुराणं प्रकटीकृतं तेन पुराणेन तद्गुणप्रधा
 नकदेवतामाहात्म्यं प्रतिपाद्यते तमः प्रधानाहः प्रकटीकृते
 षु पुराणेषु तमः प्रधानस्य रुद्रस्याग्नेश्च माहात्म्यं मुच्यते एव
 मुत्तरत्रापि तेष्वेवेत्येवकारो भिन्नक्रमः तेषु योगसंसिद्ध
 एव परांगतिं लभते अत्र योगशब्देनोपाय उच्यते योगः सन्नह
 नोपायध्यानसंगतियुक्तिर्विति कोशात्तथा च सात्विकपुरा
 णप्रतिपाद्यभगवद्धरिमाहात्स्यज्ञानाधीनतद्विषयध्याना
 दिरूपोपायविशेषवतामेव मोक्षरूपपरमपुरुषार्थावाप्तिरिति
 किञ्च पश्यत्येनं जायमानं ब्रह्मा रुद्रोऽथवा पुनः रजसा तमसा
 चैव मानसं समधिष्ठितं जायमानं हि पुरुषं यं पश्येन्मधुसू

दनः सात्विकः सतुविज्ञेयः सर्वमोक्षार्थचिंतकः सात्वात्सं
 जायते ज्ञानं रजसो लोभ एव च प्रमादमोहौ तमसो भवतो ज्ञा
 नमेव च सत्त्वस्यैष प्रवर्तक इत्यादिवचनशतेन भगवतो विश्वोरेव
 सत्त्वोद्रेकतदधीनमोक्षरुचि तदर्थमोक्षशास्त्रविचारतद
 र्थानुष्ठानद्वारामोक्षप्रदत्वस्य प्रतिपादितत्वात् शिवशक्त्या
 दीनामुक्तरीत्या मोक्षप्रदत्वस्यासंभवा एवेति कथं तन्मंत्राणां ज
 प्रहोमादिद्वारास्वप्रतिपाद्येषु प्रधानीभूताया देवतायाः प्रसा
 दमुत्पाद्यमोक्षसाधनत्वमिति श्रीः अस्मिन्निन्दाकथं क्रिय
 त इति षष्ठं वाक्यम् तच्चोत्तरम् आपि पीलिकाट्टणं भगवद्विभू
 तिभूतपदार्थमात्रस्य निन्दा भगवत्प्रसूतिविरोधितया ऽनु
 चितेति निन्दा मात्राद्विषयतामस्मात् संप्रदायिनामुक्तमंत्रेषु नि
 दाकथं प्रसरेत्युक्तुवैश्वधर्मपरशास्त्रेषु विश्वमंत्रमाहात्भ्यनि
 रूपणावसरे शिवादिमंत्रनिन्दाश्रवणंतदुदितानुदिता होमनि
 दापरवाक्यनिष्पन्ने न न हि निन्दान्याये न प्रकृतमंत्रप्रशंसार्थम्
 यच्चाधिकारिविशेषनिरूपणावसरे तदधिकारिविशेषस्य तत्त
 न्मंत्रेभ्यो मनोव्यावृत्त्यर्थमिति श्रीः नास्मिन्नेति प्रतिपादकशा
 स्त्रस्य कागतिरिति सप्तमं वाक्यम् तच्चोत्तरम् नास्त्येव तेषां मंत्रा
 णामुक्तरीत्या साक्षान्मोक्षप्रदत्वम् तथापि कुण्डधारोपस
 तिन्यायेन संभवति हि मोक्षप्रदत्वं परस्परया कुण्डधारोद्दिष्ट

श्विद्यक्षः धनार्थं स्वविषयकोपासनां कृतवतः कस्यचित्प्रत्यक्षी
 भूयधनादिरूपपुरुषार्थमल्यं मन्वानस्तेन सह देवसमितिं प्रा
 प्य देवताः प्रार्थयन् तत्सादेन ज्ञानानुष्ठानभाजं कृत्वा मोक्षभागि
 नमकरोदिति भारते प्रसिद्धिः तथा शिवशक्त्यादिमंत्रान् गृही
 तुरपितत्तद्देवताः स्वप्नसादेन मोक्षोपायानुष्ठानादिविरोधिर
 जस्तमो निवर्हणसत्त्वाभिष्टद्धिद्वारा चिराय मोक्षं सस्यापयन्ती
 ति श्रीः पत्नी गृहणरहितस्य दीक्षादाने ऽधिकारोस्ति न वे
 त्यष्टमं वाच्यम् तत्रोत्तरम् अस्त्येवेति तथा हि यज्ञादेः श्रौत
 स्य कर्मणो यजमानपत्नी व्यासक्तकर्तृकत्वस्य पत्नी मन्तरानु
 ष्ठानासंभवः आज्यावेक्षणाद्यङ्गविशेषेपत्यपेक्षायास्मत्त्वात्
 न हि तथा स्मार्तस्य खातादेः कर्मणस्तदपेक्षातस्य विधुरादिना
 यनुष्ठीयमानतया ऽव्यासक्तकर्तृकत्वात् एवमेव मन्त्रदीक्षा
 दिस्मार्तकर्मणामपि कर्तृत्वं न व्यासक्तम् तद्विनियोगशास्त्रे प
 त्रीसंबंधापेक्षायाः कुत्राप्यप्रतिपत्तेः एवमेव हि मध्वाचार्यप्रभृ
 तिभिरपि दीक्षाकार्यतद्वति श्रीः भवतामत्यावश्यको धर्मः क
 इति पंचमः प्रधानप्रश्नः तत्रेदमुत्तरम् अस्माकमावश्यकस्त
 तदधिकारिणां वर्णाश्रमधर्मः प्रत्यवायपरिहारार्थः परमप्रयो
 जनाधिकारार्थः वैश्रवधर्मशास्त्रप्रतिपादितः संस्कारविशेषमा
 रभ्यसिद्धोपायवरणपूर्वापरभाविनो धर्माश्च यत्र यत्र धर्मः ऽस्म

त्संप्रदायिनामध्ये यस्यस्याऽधिकारो नास्ति तस्य सधर्मो ना-
 वश्यक इति एतत्प्रज्ञावलंबीन्यष्टौवाक्यानि तत्रेदमादिमम्
 तत्र हरिध्यानादिकमावश्यकं यद्युच्यते तदा संध्यागायत्रीमध्ये
 भवतामनावश्यकत्वमिति वक्तव्यम् तर्हि वर्णाश्रमगणनाभव-
 न्नते संमतानवेति अहोवाक्यरचनाचातुर्पर्यञ्चानवैदग्ध्यञ्च
 किं संध्यागायत्रिआद्यानावश्यकतामात्रेण वर्णाश्रमगणनाया-
 मसंमतत्वम् निषेधकोटावेवानावश्यकत्वांशस्योपपादकताप्र-
 तीतेः गायत्र्याद्यावश्यकताशून्यानाभ्यरमहंसपदाभितपन-
 यानामपि केषांचित्कथंचित्शास्त्रपरिशिलनक्षमाणां वर्णा-
 श्रमगणनासंमतिदर्शनादिति अत्रेदमुत्तरमभिधीयते हरि-
 ध्यानादिकमावश्यकमित्युक्तौ संध्यागायत्र्यादौ नामनावश्य-
 कताकथं वक्तव्यानि हि मातृसेवापुत्रस्यावश्यकेत्युक्त्यापि त्वधो-
 वक्तव्यो भवति हरिध्यानावश्यकत्वे हि संध्याबंदनानावश्यक-
 ताव्याप्तिर्नास्ति हरिध्यानसंध्याबंदनगायत्र्यानुष्ठानयोः प-
 रस्परविरोधे हि एकस्यावश्यकत्वमन्यस्यानावश्यकत्वे पर्यवस्ये-
 त् भगवद्भ्यान् हि अविद्यया न्यत्युन्तीर्त्वा विद्यया न्यतमश्नुते यच्चे-
 नदानेन तपसानाशकेन दूपाजसोपिसुवज्जन्सर्वापेक्षाचयज्ञा-
 दिश्रुतेरस्ववत् आश्रमकर्मापीत्यादिश्रुतिस्मृतिस्त्रादिभि-
 स्वीत्यतिप्रचयार्थं सर्ववर्णाश्रमकर्माण्यपेक्षत इति वज्जतरंप्रति

प्राच्यते इतिसंमतिरस्येवेति श्रीः संध्यादिविहीनस्याब्रा-
 ह्मण्यं भवत्संमतं नवेतिद्वितीयंवाक्यम् तच्चेदमुत्तरम् अ-
 चाब्राह्मण्यशब्देनयदिब्राह्मणत्वाभावेविवक्षितः तत्प्रति-
 योगीब्राह्मणत्वञ्चयदिपरिणीतब्राह्मण्यापरिणेत ब्राह्मणा-
 ज्ञातत्वम् तदा संध्याबंदनादि शून्यस्य तदभावीनविचा-
 रसहः उपनयनात्पूर्वं संध्याहीनस्य शिशो रूपादभावात्
 यदिब्राह्मण्यं संस्कारविशेषः जन्मना जायते मृत्यू इत्यादिना वि-
 जत्वपर्यायस्य ब्राह्मणत्वस्योक्तत्वात् तादृशब्राह्मण्याभावञ्च
 न संध्याबंदनाभावप्रयुक्तः तदधंसस्य संध्याबंदनादिमत्यपि सं-
 स्कारोत्तरकाल एव जातत्वात् तदत्यंताभावस्तु ध्वंसादिकरणेन
 वर्तत एव विरोधात् प्रागभावस्य तूत्पन्नस्य न पुनस्तम्भव इति य-
 दिसंस्कारविशेषाधीनस्यादृष्टस्य स्थापिनो ध्वंसो विवक्षितो ब्रा-
 ह्मण्यपदेन तदा संध्याबंदनत्यागानन्तर्भाविप्रायश्चित्तेन तादृ-
 शत्यागनिमित्तकेन पुनर्ब्राह्मण्यं न स्यात् ध्वंसस्थानाश्रयत-
 याप्रतियोग्युन्मज्जनासंभवात् प्रायश्चित्तेन ब्राह्मण्यांतरमुत्प-
 द्यत इति चेन्न जातकर्मोदिकमारब्धोपनयनपर्यंतसंस्काररूप-
 स्य तदधीन एकस्य चिदब्राह्मण्यस्य संध्याबंदनादित्यागनिमि-
 त्तकप्रायश्चित्तेनोत्पत्त्यऽसंभवात् एवं च सति तत्राब्राह्मण्ये संम-
 तत्वासंमतत्वप्रश्नो बंध्यापुत्रस्य दारपरिग्रहसंमतत्वासंमतत्व

प्रश्नवन्निरूपकाणामुपहास्यः किंतुसंध्याबंदनादिकंहिगुरुम
 तेपण्डापूर्वफलकम् नैयाकादीनांप्रत्यवायप्रागभावप्रयोजक
 म् प्रयोज्यप्रयोजकभावश्चयोगक्षेमसाधारणः स्वरूपसंबध
 विशेषः सिद्धांतिनामुपायां तरानुष्ठानयोग्यतासंपादकम्
 संध्याहीनो ऽ शुचिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मस्विति स्मृतेः मतत्र
 येपिसंध्याबंदनाभावेपंडाऽपूर्वानुत्पत्तिः प्रत्यवायः फलपर्यव
 सायुपाया नुष्ठानविरोधिप्रत्यवायश्चभवेत् गुरुमतेविहित
 कालसंध्याबंदनाभावसमानाधिकरणसंध्याबंदनस्यपंडाऽपू
 र्वोत्पादकत्वासंभवात्तदर्थं प्रायश्चित्तानुष्ठानम् प्रायश्चित्ता
 भावविशिष्टस्येतत्कालशुचिजीविनःसंध्याबंदनस्यपंडापूर्वो
 त्पादकता वक्तेदकशक्तिविघटकत्वम् नैयायिकमतेप्रायश्चि
 त्तस्यपूर्वोत्पन्नपापविनाशकत्वमनन्तरकालीनसंध्याबंदन
 स्यप्रत्यवायप्रागभावप्रयोजकतासिद्धांतिमते पूर्वोक्तोपापानु
 ठानविरोधिपापनाशकत्वं चेति मतत्रयेपि प्रायश्चित्तोपप
 त्तिः कथंचिद्ब्राह्मण्यपदप्रतिपाद्यतयोक्तार्थ एवविवक्षितस्त
 दासंध्याबंदनविहीनस्यतादृशमब्राह्मण्यं संमतमेवेति श्रीः
 संध्याबंदनद्विकरणप्रयुक्तपापनाशायप्रायश्चित्तंभवत्संमतंन
 वेतिद्वितीयंवाक्यम् पूर्ववाक्ये तुसंध्याबंदनाभावस्याब्राह्मण्य
 हेतुत्वमुक्तमंचतुपापहेतुत्वमुक्तमिवप्रतिभाति तच्चकिमभिप्रे

त्या लुकिंचित् अधिकारिविशेषस्य प्रायश्चित्तमस्मात्संमतमेवे
 त्यस्योतरमिति श्रीः गृहस्थानां पञ्चदेवपूजनमावश्यकं न वे
 ति पञ्चमं वाक्यम् तत्र गृहस्थत्वसामानाधिकरण्येनावश्यक
 त्वप्रतिपादकं चेद्दिदं वाक्यं तदाऽस्य विप्रतिपत्तित्वमेव न संभव
 ति एतज्जन्यस्य ज्ञानस्य सामानाधिकरण्ये न कोटिद्वयावगाहि
 नः संशयत्वासंभवात् संशयजनकवाक्यस्यैव विप्रतिपत्तित्वात् अ
 तो वऽच्छेदकविच्छेदेनैककोट्यवगाहिन सामानाधिकरण्येना
 परकोट्यवगाहिनो ज्ञानस्य जनकमिदमिति वक्तव्यम् एवं च स
 तिविधिकोटिर्निषेधकोटिर्वा भवताऽ वच्छेदकावच्छेदेन विवक्षि
 तानोभयमप्यत्र संभवति अनन्यदेवत्वरूपा साधारणाकारभंग
 भीरूणां गृहस्थानां तदावप्यक्तत्वासंभवात् तदन्येषां गृहस्था
 नां तदनावश्यकत्वासंभवाच्च तथा च ये परिगृहीतदीक्षाविशेषा
 मोक्षार्थोपायविशेषानवलंबिनस्तेषां यथाप्रमाणं पंचदेवपूजन
 मावश्यकं स्यात् अस्मात्संप्रदायिनां तु गृहस्थानामगृहस्थाना
 म्पञ्चोपायविशेषावलंबिनां परिगृहीतदीक्षाविशेषाणां तदना
 वश्यकमेवेति श्रीः पार्थिवपूजनमन्तरा गृहस्थानां भोजनमुचि
 तं न वेति पञ्चमं वाक्यम् तत्रोत्तरम् शैवानां गृहस्थानामवश्य
 कर्तव्यपार्थिवपूजनया शास्त्रप्रतिपाद्यानां पार्थिवपूजनमंतरा
 भोजनमनुचितम् अस्मादृशानां संप्रदायविशेषवतामुचितमेवे

तिस्रोः वलिबैश्वदेवादिकं कर्तव्यं न वेति पष्ठं वाक्यम् तत्रोत्तरम्
 तदधिकारिणां कर्तव्यमेवेति त्रयोः भगवन्निवेदितवत्त्वाङ्गुह
 लेविधिनिशेधयोः कागतिरितिसप्तमं वाक्यम् अत्रयद्यपि विधि
 निशेधवाक्यानि भवतानलिखितानि तथापि अज्ञाभिरेव तानि
 विलिख्य गतिरुच्यते सनत्कुमारसंहितायां निवेदितं तु यद्व्यं
 पुष्पफलमथापि वा निर्मात्य भित्तितत्प्रोक्तं तत्प्रयत्नेन वर्जये
 प् तथातत्रैव निर्मात्यं भक्षयित्वैव मुक्तिश्च मगुरोरपि मासं प
 योव्रतोभूत्वा ज्ञपन्नष्टाक्षरं सदा ब्रह्मकूर्चं ततः पीत्वा पूतो भ
 वति मानव इति तथेन्द्रराजेन चोपजीवेद्देवेशं न निर्मात्यानि भ
 क्षयेत् तथा न्यत्र न चोपयोगयोग्यानि निर्मात्यानि कदाचने
 ति तथा संहितांतरे निर्मात्यानि न चाश्रीयान्न जिघ्रेन्न चलं
 घयेदिति तथा न्यत्र निर्मात्यं च निवेद्य ज्वभुक्त्वा चांद्रायणं च रे
 दित्यभक्षप्रकरणे मनुपठितम् तदेव मनेकसंहितासमधिगत
 निषेधस्य निर्मात्यस्य कथमुपयोग इति भवतः पूर्वः पक्षः अत्राह
 कश्चित् नाडिकादशकादर्वादुपयोगो न निश्चितः तथेन्द्रराज ए
 व दशनाड्यधिकं पूरं स्थापयेत्तु विचक्षणः कालयोगसमुद्दिष्टो
 राजा वह्निचैव हि कालयोगातिरिक्तं तु निर्मात्यं परिचक्षते
 ततस्तदप्सु चैवाग्नौ क्षिपेद्भूमौ खने तु वेति नेदं युक्तमनात्र नि
 र्मात्यप्राशनादिप्रशस्यते किंतु पूर्णपूजायां विनियुक्तस्य वस्तु नः

नाडिकादशकेपूर्णेपञ्चात्यगोविधीयते सामान्येननिवेदित
 स्यपुष्पोदनादेःकृतकृत्यतयानिर्मात्यत्वेनापनयेनप्राप्तेनाडि
 कादशपूर्णं पूजांगतयास्थापनंविधीयते दशनाद्याधिकंपूर्णं
 स्थापयेदितिअत्रोच्यतेइंश्च रसंहितायाम्दूर्लभोभगवद्भक्तो
 लोकेस्मिन्पुरुषस्सुतस्त्वचापि दूर्लभतरोभावोवैयस्यतत्त्वतः
 पादोदकंप्रतिशुभःसिद्धान्तेचनिवेदितेखगादिके वोपभुक्तेउ
 पभोगार्थमेवचअतश्च भावहीनानामभक्तानांचषण्मुषनिषि
 द्धंभगवन्मंत्रं च दृश्यूतमखिलं जगदित्यनेन अविद्यालवोक्त्वा
 सिजिह्वाग्राणामचेतसां सितासितंवचनंसकलंकेंदुषिंबवद
 भाति येषुनर्मूर्खानो घामेव निशेधबुद्धि रवतरतिवैश्रवा
 धिकारिभिस्सु व्यमानंहिअघौघविध्वंसनायालमितिज्ञायते
 एवमन्यत्रकुंकुमंचंदनंचैतत्कर्पूरमनुलेपनं विश्वदेहपरा
 ऋष्टंतद्वैपावनपावनमिति तथा चेष्करसंहितायाम् उपभु
 क्तस्यसर्वस्यगंधपुष्पादिकस्यच स्नानादावुपयुक्तस्यदधिक्षीरा
 दिकस्यच दूषणंनप्रयोक्तव्यंशब्दैरप्रतिपत्तिजैः निर्मात्यबु
 ध्यादेवीपंपावनं दूषयन्तियेतेशांतिनरकंसूटास्तत्प्रभावापला
 पिनः तथाभारते हृदिध्यायन्हरिन्तस्मैनिवेदान्नं समाहि
 तः मध्यमानामिकांगुष्ठैः गृहीत्वान्नमितंपुनः प्राणापचे
 त्यनापायव्यानायचततः परंउदानायसमानायस्वाहेतिजुहु

यात्क्रमादिति तथाभारते पंचरात्रविदोमुख्यस्तस्यगेहेमहा
 त्मनः प्रापणंभगवद्भुक्तंभुंजतेचाग्रसोजनमितितथाचाह
 भगवांश्चैनकः नैवेद्यंस्वयमग्नीयादिति एवंभरद्वाजे ऽष्टमे
 विकारेनानिवेद्यं हरेः किञ्चित्समग्नीयाच्चपावनमिति एत
 त्स्रुतिशतोपबृह्याचश्रुतिर्महोपनिषदि विश्वनात्तमन्नंति
 विश्वनापीतंप्रिषंतिविश्वनाघृतंजिघृक्षिर्विश्वनारसिंतरसयं
 तितस्माद्विद्वांसोविश्वपूहुतंभक्षयेयुरिति एवंचभगवद्विश्व
 निवेतान्नाद्युपयोगः श्रुतिस्स्रुतिशतसमधिगतः तथाचभा
 गवतेत्वयोपभुक्तस्तृणांधरासोलंकारचर्चिता उच्छिष्टभोजिनो
 दासाल्लवमायांजयेमहीतिनिर्मात्यंभक्षयित्वेत्यादिनिषेध
 वचनानांकागतिरितिचेत्उत्सर्गापवादन्यायएवगतिःसाहिं
 स्यादितिसामान्यतः सिद्धहिंसानिषेधोहिअग्नीषोमीयंप
 शुमालभेतेत्यादिप्रिशेषतः प्राप्तवैदिकहिंसांपरित्यज्यलौकि
 कहिंसामवलंबतेतथापृकृतेनिर्मात्यभक्षणनिषेधः विशेषतः
 श्रुतिशततदुपबृंहस्यतसमधिगत विश्वनिवेदितान्नभक्षणं
 परित्यज्यरूट्काल्यादिनिवेदितान्नभक्षणमवलंबतइति श्रीः
 देवतांतरनिवेदितवस्तुगाह्यानिवेद्यष्टमंवाक्यम् तद्वत्तोत्तरम्
 श्रीः भवन्मार्गेतिलकंकीटशंकेनद्रव्येणकर्त्तव्यमितिषष्ठः प्र
 धानप्रश्नः तच्चेदमुत्तरम् नमस्कृत्वाततःशिष्योगुरुसर्वगुणा

न्वितमत्तदाप्रवृत्तिगुणाणिनित्यं पुद्गानिधारयेत् आदायवैभ
 वक्षेनाम्भुत्तिकाविपुलांशुभाम्भूलभञ्जेणा भिमञ्च्य ऊर्ध्वपुं
 द्राणिधारयेत् ललाटादिषु चान्गेषु केशवादीन्यथाक्रममध्यगुलं
 च्यंगुलंवापि ह्यंतरालं प्रकल्पयेत् आम्बुबोर्ध्वं गुलं पार्श्वं ल
 लाटांतं तु विन्यसेत् पूर्वं वर्वाणि पुद्गाणि सच्छिद्राण्ये वकारयेत्
 तस्माच्छिद्रान्वितं पुं ड्रं ब्राह्मणः सततं वहेत् संध्याकाले जपे
 होमे स्वाध्याये पितृ तर्पणे आद्धेदाने च यज्ञे च धारयेद् ऊर्ध्वपुं
 ड्रकम् ऊर्ध्वपुं ड्रं तु विप्राणां संध्यानुष्ठानकर्मवत् आद्धकाले
 विशेषेण कर्ता भोक्ता च न त्यजेत् सर्वैः श्वेतमृदाकार्यं ऊर्ध्वपुं
 ड्रं यथाविधि ऋजूनि सांनरालानि अंगेषु द्वादशस्यपि प्रशस्ते
 पर्वताग्रादौ जातयास्ते तमृत्स्नया उच्चार्य केशवादीनि नामान्यं
 गेयथाक्रममिति स्मृतिपंचरात्रादिवचनोक्त प्रकारेण स्वेतमृ
 त्तिकाद्रव्येण श्रीवैश्वैरिदानो क्रियमाणविन्यासविशेषयु
 क्तं तिलकं कर्तव्यमिति तथा च युति रथर्वणे हरेः पादाकृति
 मात्मनो हिताय मध्ये छिद्रमूर्ध्वपुं ड्रं यो धारयति स परस्य प्रि
 यो भवति स मुक्तिभाग्भवति तथा शतपथे अथ कात्यायनेति
 होवाच परं ब्रह्मेति एको देवो विष्णु तच्चक्षुरिति विश्वात्मा वि
 ष्वतो वा ऊरु तस एष पुरुषो तर्था मो तर्था मः स विस्वतो मुखः स
 र्वात्मा विष्णु तस्यादिति नारायणाद्ब्रह्मा जायते नारायणाद्

द्रोजायते इति संवाङ्मयां धर्मसंप्रतयैः द्यावाभूमीजनयं देव
 कः पुरुषोत्तरीयोऽतरीयः स आदित्यो जो भवति स आदि
 त्यलोको भवति स विष्णु रेव भवति स विष्णु लोको भवति तप्तचक्रं
 द्विभुजे धार्यं त्यग्नि होत्रमेव लोको भवति ऊर्ध्वपुंङ्गु मालिखे
 तस्मादिरेखं भवति भूः स्वयं भूर्वृहणः सायुज्यं स लोकतां जय
 ति य एवं वेद अथ कात्यायनेति हीवाच आदित्यः पुरुषस्तु आ
 दित्यः कलिन् प्रतिष्ठितं चाध्यात्मं च प्रतिष्ठितं वेदप्रतिष्ठितं उति
 प्रजया प्रभुभिः यलिन् लोकेऽनृतत्वमेत्यपापः पापं हरति ह
 रति सुदर्शनं ध्यायति ऊर्ध्वपुंङ्गुं दिरेखं भवति वृहणः स लो
 कतां सायुज्यं जयति य एवं वेद इत्यादिकेति श्रीः तत्र पूर्व भगव
 तस्तत्प्रियायाश्च कोट्यं विधानमिति वक्तुमिति तद्वचं विना
 मष्टवाच्यानां मध्ये प्रथमं वाक्यं तत्रेदमुत्तरम् भगवतस्तत्प्रि
 यायाश्च विधिपरतन्त्रत्वाभावान्न किञ्चिद्विधानमस्ति अतो द्र
 व्यनियम आकारनियमादिकोपि नास्ति किंतु किरीटग्नौ वैयक
 कुंडलाद्याभरणजालवच्छोभार्यमूर्ध्वपुंङ्गुसप्रिधार्यते रत्नेन
 स्वर्णेन रूपेण मृगमदेन काक्षीरेण वा यथा विभवम् यथा भक्त
 चिह्नत्वावातिलकं क्रियते इति विन्यासप्रकारश्च तत्तद्भ
 क्तवा सनावासितरीत्यैवेति श्रीः तत्तद्भयभेदे पुचकिं प्रमा
 णमिति तृतीयं वाक्यम् आकारभेदे च किं प्रमाणमिति चतु

र्थं वाक्यम् तयोरिदमुत्तरम् नह्यस्मत्संप्रदायिनां तिलके
 व्यभेदोवाकारभेदोक्तेति तत्रवयं न पर्यनुयोज्याः यद्यन्ये षां
 दू व्यभेदोवाऽकारभेदोवास्ति तर्हित एव प्रष्टव्याः नह्यस्माभिस्स
 र्वेषां तिलकोपादानद्वयेषु तदा कारभेदेषु च प्रमाणमुपन्यस
 नीयमिति प्वराक्तेति श्योः भारतादिमन्वादिस्मृतिषु आचा
 रादर्शाद्यान्हिकगुं येषु तिलकविधानं नेति किमिति पंचमं वा
 क्यम् तत्रेदमुत्तरम् भारतादिमन्वादिस्मृतीनां सामान्यधर्म
 प्रतिपादनैदं पर्येण प्रवृत्ततया तिलकविधानस्य विशेष धर्मांतर्ग
 ततय तदनुक्तिः एवमेव भस्मरुद्राक्षखुगिमुद्राविशेषादिधार
 णमपि मन्वादिस्मृतिभारतादिष्वदृष्टमिति न हितत्सर्वमप्यप्र
 माणमित्यनुमत्तः को प्रियूयात् न च यदि हस्तितदन्यत्र यन्नेहा
 स्ति न तत् कचिदिति भारतवचनेन भारतदृष्टादन्यस्याप्रामाण्य
 प्रतीतेर्भवत्संप्रदायस्य तथात्वादप्रामाण्यं स्यादिति वाच्यम्
 भारते साक्षाद् इत्येव्युत्संप्रदायस्यांति पर्यणि नारायणी
 योपाख्याने पंचरात्रस्य वज्रतरं प्रशंसापूर्वकं महता संरंभेण प्र
 माण्यव्यवस्थापनेन पंचरात्रैकजीवातोस्तस्योक्तप्रायत्वात् किं
 चाचारादर्शाद्यान्हिकगुं येषु तिलकाप्रतिपादनमुक्तहेतुकमे
 व अन्येष्वान्हिकगुं येषु वज्रशोविधानदर्शनादि हि श्योः अ
 तएव तिलकावश्यकतापांचकिं प्रमाणमिति प्रष्टुं वाक्यम् तत्प्र

उप्रधानप्रश्नवाच्योत्तरेणैवदतोतरमिति श्रीः विजातीयति
 लकनिंदायांचकिंप्रमाणमिति सप्तमंवाच्यम् तत्रोत्तरम् च
 तुर्यप्रधानप्रश्नानुबन्धिषड्वाच्योत्तरेणैवदत्तमेव नहि सर्वेषां
 विकारिणामकर्तव्यं विजातीयं तिलकमस्त्राभिरित्युच्यते
 किंतुअज्ञात्संप्रदायिनामेवेत्युच्यते तत्रापीदंप्रमाणंभविष्य
 ति अथयदितेकर्मविचिकित्सावाट्टतविचिकित्सावास्यात्
 येतत्रब्राह्मणाःसंमर्शितः युक्ताःआयुक्ताः अलूक्षाधर्मकामाः
 स्युः यथातेतत्रवर्तेरन्तर्धातत्रवर्तेथाद्वितितैतरीयोपनिषच्छ्रु
 तिवाक्यजातं स्वस्यकर्मवृत्तसंश्लेषस्वसंप्रदायनिष्ठाभिज्ञजना
 तन्निश्चयकर्तव्यतामभिदधदिति श्रीः तदनंगीकारेदोषस्य
 चकिंप्रमाणमित्युक्तमंवाच्यम् तत्रेदमुत्तरम् अज्ञात्संप्रदा
 यिभिर्वर्णाश्रम विहित सामान्य धर्मानुष्ठान काले वैश्व
 वत्वोपयुक्त विशेष धर्मानुष्ठान काले चोक्त तिलक मवश्यं
 कर्तव्य मित्यत्र प्रमाण प्रदर्शने नोक्त मेवेति श्रीः सकल
 शास्त्रसंमतः शिव विश्वोरभेदोभवत् संमतोनवेति सप्तमः
 प्रधानप्रश्नः तत्रसंमतएवेत्युत्तरम् सचाभेदः कोट्टश्रुति
 विवेचनीयं किंस्वरूपा भेदोऽन्यद्वैतवत् विशिष्टाभेदो
 वानोलोच्यतेइतिवत् नाद्यः सर्वैः शास्त्रैरत्यंतवे ज्ञान्येन
 प्रतिपादित योस्तयोः स्वरूपै क्वा सम्भवात् अपरः

पक्षोऽवतिष्ठते सच शरीरशरीरिभावेन स्यात् अतएवार्थ
 र्वशिखायामपि अहमेवप्रथममासंवर्तामिभविष्यामिचेत्या
 दिना सृष्टिकालात्पूर्ववृत्तित्वं प्रलयकालवृत्तित्वं सृष्टि
 कालवृत्तित्वं सर्वकारणत्वपर्यवसापिशास्त्रदृष्ट्यातूपदेशोवा
 मदेववदित्यवलंब्योक्तवति रुद्रे साक्षात्कारणत्वप्रतिपत्तिर्हे
 वानां श्रोत्राणां माभूदिति श्रुतिः सोऽन्तरादन्तरं प्राविशदित्यने
 नेदंचसर्वकालवृत्तित्वाभिधानं रुद्रस्यान्तर्यामिवुद्धोत्याह सः
 रुद्रः अन्तराप्रकृत्यन्तरवर्त्तमानाज्जीवादन्तरन्ततः सृज्याभू
 तन्तस्याप्यन्तरात्मभूतपरमात्मानंप्राविशत्मनसाविचारितवा
 नित्यर्थसर्वान्तर्यामिणः स्वांन्तर्यामिणश्चैक्यात्स्वांन्तर्यामिदर्श
 नेहि एवंबुद्धिर्भवतितथैवहि शास्त्रदृष्ट्यातूपदेशोवामदेववदि
 तिसूत्रविषयवाक्येतद्धेतुत्पश्यन्निर्वामदेवः प्रतिपेदेऽहंमनुभ
 वंस्वर्यश्चेत्यत्रज्ञायते तथा सृष्टिरप्यमुमर्थव्यवदतिसर्वगत्वादन
 न्तस्यसएवाहमवस्थितः मत्तः सर्वमहंसर्वं मयिसर्वं सनातने
 अहंहरिःसर्वमिदंजनार्दन इत्यादिका सचायमभेदोऽस्मात्
 संमतशिष्येभ्यश्चोपदिश्यतएव श्री भाष्यश्रुतप्रकाशिकादिग्र
 न्थेषुबहुतरमुपपादनादिति श्रीः तत्राभेदः संमतश्चेत्तदुपदेशः
 कुतोतक्रियतेप्रत्युतशिवपूजादेः प्रतिषेधः कथंक्रियतइत्येत
 त्पन्नावलंबिषुषट्सुवाक्येषु प्रथमंवाक्यम् तत्रोत्तरम् उक्तोऽ

भेदउपदिश्यतएवशिवपूजादेः प्रतिषेधः क्रियतएव येप्यन्यदे
 वताभक्तायजन्ते अर्द्धयान्विताः तेपिमात्रेवकौतेय यजंत्यवि
 धिपूर्वकमिति भगवतैवदेवतांतरपूजनादेरविधिपूर्वकत्वाभि
 धानात् प्रतिबुद्धानसेवंते यस्मात्परिमितम्फलमिति वचने
 सर्वेचवनधर्माणः प्रतिबुद्धस्तुमोक्षभाक् इत्युक्तप्रतिबुद्ध
 शब्दाभिधेयमुमुक्षुभिरत्यफलप्रदा नाहेवतां तराणामसेव्य
 त्वाभिधानाच्चरुद्रस्यमोक्षप्रदत्वासम्भवः भारतखिलहरिवं
 शीयचण्डाकर्णवृत्तांतिसुस्यष्टइत्यस्मदनुयायिनामनन्यदेवत्वा
 कारभंगभीतानांयुक्तएव शिवपूजादित्यागइति श्रीः भेदश्चे
 च्छास्त्रोक्तदोषभागिनःस्युरिति द्वितीयंवाक्यम् तचोत्तरम्
 यदिसोपपत्तिकंशास्त्रैरुक्तस्याभेदस्यविरुद्धं भेदमवदिष्याम
 तदादोषभागिनोऽभविष्यामेति प्रत्युतस्वरूपाभेदंवदन्तएवत
 थाभवेयरिति श्रीः किञ्चपूर्वाचार्यैर्भारत भागवतादिटीका
 कारैर्यथाविरोधपरिहारः कृतः सप्रमाणं मप्रमाणं वेति
 तृतीयंवाक्यम् । तच्चेदमुत्तरम् । भारतभागवतादिटीका
 कारानीलकंठ श्रीधरादयःनहिसर्वमतानुगुण्येनटीकामकु
 र्वन् किन्तु स्वस्वाभिमतसंप्रदायानुरोधेनकंठतोभेदप्रतिपा
 दकानामपिवाक्यानांकथंचिदभेदप्रतिपादनपरत्वमापाद्यटी
 कामकुर्वन् तथा स्मृतसंप्रदायाचार्य्यासाथ्यवीरराघवाचा

र्यप्रभृति भिरस्यत्संप्रदायानुरोधेन टीकाः कृताः तादृशटी
 का. परित्यज्यान्यसंप्रदायस्थैः कथंचित्स्वसंप्रदायानुरो
 नस्वामिमतप्रतितंचार्थै वाक्यानि योजयद्भिः कृता टीका अ
 स्यत्संप्रदायविरुद्धा अस्माकमनुपादेयातत्कृतविरोधप
 रिहारश्चनास्माकमभिमतः अस्मादाचार्यै रन्यथैवविरोधस्यप
 रिहृतत्वात् अन्यथैकसंप्रदायस्यपुरुषकृतटीकायाः सर्वसं
 प्रदाय्युपादेयत्वे श्रीरामानुजमध्वशंकरभास्करनीलकंठादि
 भाष्याणां विलयप्रसंगः संप्रदायभेदश्च न स्यात् एवमंशंकरभाष्योप
 रिहृप्रत्तभामतिनिबंधनकल्पतत्परिभलपंचपादिकाविवरण
 तत्वप्रदीपाख्यानां व्याख्यानामवच्छेदक प्रतिविंबवादावलंबिनी
 नां सर्वोपजीयमानां भाष्यं स्वस्वानुगुण्ये न योजयंतोनां कथंकस्या
 व्युपादेयतास्यादतस्तदुक्तपूर्वाचार्यकृतव्याख्या तच्चप्रतिपादि
 तविरोधपरिहारश्च किंचिद्विद्वच्चिदप्रमाणमेवास्माकम्यत्रास्यत्
 प्रतितंचविरोधोभवति श्रीः प्रमाणञ्चेत्तर्हिभवदीयग्रंथेषुकु
 तोविरुद्धतया वर्णनमिति चतुर्थं वाक्यम् तच्चेदमुत्तरम् ।
 प्रमाणासंप्रतिपत्तेरेवप्रमाण संप्रतिपत्ति मूलवन्निदं वाक्यम्
 नोत्तरार्हम् अस्मादीयसंप्रदायविरुद्धार्थप्रतिपादकतद्टीका
 र्थोपमर्दनार्थवर्णनमस्मादीयग्रंथेषु युक्तमेवेति श्रीः अग्रमा
 र्णचेतदाविज्ञाश्चावेति वक्तव्यमिति पंचमं वाक्यम् तच्चेदमु

त्तरम् अग्रमाख्यस्यांगीकृतत्वादर्थविशेषज्ञानांशे विज्ञत्वांगी
 कारासंभवात् अन्यार्थांशे विज्ञत्वे पितेषांतदंशेऽ ज्ञत्वमेवा
 स्वाभिरंगीकर्तव्यमिति नहि वयंसर्वज्ञानां व्यासादिपरमर्षी
 णामज्ञत्वं ब्रूमः किंतु तत्कृतं गुंथं पुराणादिकं स्वाभिमतकुच
 चिदर्थविशेषे आग्रहविशेषेण कथंचिद्वोजयतां व्याख्यातृणा
 मेव अतो न सप्तमवाक्ये वक्ष्यमाणदूषणप्रसक्तिः अस्वाभिस्ते
 षामज्ञत्वानभिधाने पितृत्वं संप्रदायस्थैरेवा न्यैः कृतायां टीका
 यांतदुक्तार्थनिराकरणेनार्थांतरस्य वर्णितत्वात् अन्यतरस्या
 ज्ञत्वं वक्तव्यमेव कथमन्यथाप्ययदीक्षितकृतसिद्धांतलेशगुंथे
 प्येकैकस्मिन् विषयेऽ द्वैतिप्रतितंचार्थानाम नेकरूपेण पर
 स्परविरुद्धे नवर्णनस्य तदानुगुण्ये न भाष्ययोजनस्य च दर्शने
 न तत्तदर्थविशेषमभिदधतां सर्वेषां प्रामाणिकत्वं स्यादिति
 श्रीः विज्ञाश्चे तदा तल्लेषः प्रमारूप इति प्रष्टव्यम् तत्पूर्वो
 क्तवाक्योत्तरेण दतोत्तरमिति श्रीः अज्ञाश्चे तदा सर्वजगदि
 रुद्धवादिनो यूयंक इति विवेचनीयमिति सप्तमं वाक्यम् तत्रेदं
 मुत्तरम् नहि कस्यचित् स्वाभिमतप्रतितंचार्थविरुद्धार्थवा
 दिनोभारतादिटीकाकृतोऽ ज्ञत्वाभिधान मात्रेणार्थविशेषे
 सर्वजगद्विरुद्धवादिनो वयंतथाकेयूयमिति चेदस्य त्संप्रदाय
 विरुद्धप्रतितंचार्थाभिधापि वादिकरटिविभेदनक्षमयुक्तान

स्वप्नञ्चाख्यादृत्यवेहीतीति श्रीः यस्त्वांद् द्वे ऽसिमांद् द्वे ऽयस्त्वाम
 नुसमानु त्वदुपासाजगन्नाथसैवाणु ममगोपते इत्यादिवाक्या
 नामर्थोपिकयारीत्याभवतीति विवेचनीयमीत्यष्टमं वाक्यम् त
 चेदमुत्तरम् शैवैः शिवपरत्ववादिभिर्बहुतरमुपलभ्यमाना
 नां शिववाक्यानां भगवति स्वस्य शेषत्वपारतन्त्र्यबोधकानां भग
 वतस्सर्वथापरत्वबोधकानामन्यवाक्यानां च शिवस्य परमवैश्व
 त्वप्रतिपादकानां भगवदुपासनतत्कैकर्यादि प्रतिपादकानां पा
 र्वतीघण्टमुखादिकं प्रतितत्त्वोपदेशप्रवृत्तशिववाक्यानां विष्णु
 रत्वप्रतिपादकानां स्वस्य भगवत्प्रसादमात्रोपजीव्यत्व बोधका
 नां ययारीत्याऽर्थो वर्य ते यस्त्वांद् द्वे ऽतीति वचनं तु न किंचिद्विपन्न
 म् अनेककालमारभ्य बहुतरन्तपः कुर्वतस्त्वादृशतपोवशीकृतं
 भक्तवत्सलं भगवतं प्रतियथा मम सर्वलोकपूज्यता स्यात्तदा कु
 र्वित्यसकृद्विवेन प्रार्थितस्य भगवतो विश्वरवतारावस्थायां स्वप्न
 तिज्ञातोपपत्त्यर्थं व्रतधारणतपश्चरणादिपूर्वकं पुत्रप्राप्तिं प्रार्थय
 मानस्य किमनुपपन्नम् किंच भगवान् हि ज्ञान्ये कजीवा तु ज्ञानि
 मात्रे ज्ञानीत्वात्मैव मे मतमिति वादी ज्ञान्यग्रे सरं शिवं प्रत्ये
 वं वदति चेत्किमाश्चर्यम् मम प्राण हि पाण्डवा इति स्वाश्रितपाण्ड
 वमात्रे स्वधारकत्वमभिहितवानिति एवमेव वचनं पाण्डवविष
 ये सभापर्वणि श्रूयते त्वदुपासेत्यर्धं तु स्वकृतपूर्वप्रतिज्ञानुगुण

मितिनकाचिदनुपपत्तिरिति भवतामान्हिकं कीदृशमित्यु-
 मः प्रधानः पञ्चः यथा वैदिकानामास्तिकाग्रे सराणा मिति
 तत्रोत्तर मिति तदनुबन्धीन्यष्टौवाक्यानि तत्रेदमादिमम्
 प्रातःकृत्यादि संध्याबंदनांतं कर्म कयाश्रुत्यास्मृत्या वाक्रियते
 इति तत्रेदमुत्तरम् संध्याबंदनादिनित्यं कर्म नैमित्तिकञ्च
 गृह्यकारेण तत्तदसाधारण्ये नोपयोजितैः स्मृतिमंत्रैर्गृह्यका-
 रोक्तरीत्यैव क्रियते श्रौतं तु कल्पोक्तरीत्या प्रातःकृत्यं देहशुद्ध्या
 दि किं स्मृतिवचनसंग्रहीतस्मृतिसार्वभौमादि कृतान्हिकगृंथप्र-
 तिपादितयारीत्येति श्रीः विधानगृंथश्च कीदृश इति द्विती-
 यं वाक्यम् श्रौतस्मार्तकर्मसु मिमांसिताः श्रुतयः स्मृतयश्च तथा
 विधाविधायकगृंथाः अनुष्ठानक्रमप्रतिपादकास्तु कल्पगृह्य
 सूत्रादयः श्रौतगृंथान्हिकगृंथाश्चेति गायत्रीजपस्यावश्य-
 कता ऽनावश्यकतावेति तृतीयं वाक्यम् तत्रेदमुत्तरम् चै-
 वर्णिकाधिकारिविशेषाणां वर्णाश्रमधर्मत्वेनावश्यकतावैश्वध-
 र्मत्वे नानावश्यकता गायत्र्यनधिकारिणामत्रैवर्णिकानां स-
 र्वथानावश्यकता सर्वेषां वैश्ववत्त्वे नमंत्रजपादेरेवावश्यकत्वादि-
 ति श्रीः आवश्यकता चेत्तत्र भस्मधारणस्य रुद्राक्षमालयाजप-
 स्यावश्यकतावानावश्यकतेति पञ्चमं वाक्यम् तत्रोत्तरम् आवश्य-
 कतोक्तौ वैभस्मधारणस्य नावश्यकता वर्णाश्रमधर्मरूपसाधार-

एवमर्थप्रतिपादनपरेमनुसृत्यादिधर्मशास्त्रे गायत्रीजपादिका
 लेभस्तद्वदादिद्रव्यकतिलकादिधारणस्याऽनुकृतात्वात् वैश्वध
 र्मप्रतिपादनपरे धर्मशास्त्रे संध्यावन्दनादिकालेऽतद्रव्यकोऽर्धप्र
 णङ्गधारणप्रतिपादकस्य वचनस्य बलतरमुपलब्धमानत्वात् त
 द्वायत्किञ्चिद्वचनं प्रप्रधानप्रश्नोत्तरे लिखितमिति नेह लिख्य
 ते यतु विश्वमित्रकल्पादौ भस्मधारणस्य गायत्रीजपकाले आव
 श्यकत्वमित्युक्तं तच्छ्रौवाद्यधिकारिविषयस्य च रुद्राक्षमालया
 जपस्यावश्यकतानवेति तत्र रुद्राक्षमालयाजपस्य सर्वथा संभ
 वएव तथा हि पितामहश्चाह पर्वस्वेव जपे हेवीं पवित्रां वेदमातरं
 नाक्षमालादिभिर्नित्यमित्याह भगवान्मनुरिति तथा भार
 द्वाजोपिमध्यांगुलेर्मध्यरेखां समाख्यप्रदक्षिणम् मध्यमामू
 लपर्यंतमंगुष्ठे नयथाक्रमं सृष्टिद्वादशसंख्यास्यादेकवारं एते
 नवावामहस्तेन संख्यातं शतमष्टोत्तरं स्मृतम् मध्यमांगुलिमूले
 नयत्पर्वद्वितयं भवेत्तं वै मे रुम्बिजानीया जपेत्तं नातिलंघयेदि
 ति तथा शंखः प्रारब्धानामिकायास्तु मध्यमे पर्वणि क्रमात् त
 र्जनीमूलपर्यंतं जपेद्दशसुपर्वसु अनामिकामूलमारभ्य प्रादक्ष
 ण्यक्रमेण तु मध्यमामूलपर्यंतं जपेद्दशसुपर्वस्विति तथाक्षमा
 लादिभिर्नित्यं न जपेद्देवमातरम् पर्वभिर्गीयते वेदो तन्माता
 किमु तस्मृतिरिति क्वचित्पर्वजपविह्वलस्य मालानुमतिः स्मर्यते

यथाभरद्वाजः प्रणवस्य व्याहृतीनां गायत्र्याञ्जपेष्टुगं अष्टा
 कुशाञ्जमालास्यात्समस्तानां जपस्तजामित्याद्यपि कुशमाला
 जमालाव्यतिरिक्तमालायानिशेध एव एवं च रुद्राक्षमालयागा
 यत्रीजपस्यावश्यकत्वानावश्यकत्वविचारो वा यस्य स दंततैक्ष्ण्यप्र
 रीक्षा तुल्यः यदि विस्वामित्रपद्धतौ रुद्राक्षमालयाजपस्य वि
 धायकानि वकानि चिद्वचनानि दृश्यन्ते तानि शैवाधिकारि विशेषे
 षे कुशाञ्जमालाविधायकवचनद्वयोज्यानीति श्रीः भगवत्पूज
 नसमये कानि कानि पात्राणि शस्तानीति पञ्चमवाक्यम् तत्र
 दमुत्तरम् वैखानसपंचरात्रादिग्रन्थेषु भगवत्पूजनप्रकरणे
 आश्रयमानुरोधेन वैभवानुरोधे न च यानि यानि पात्राणि भगव
 त्पूजनार्हाण्युक्तानि तानि शस्तानीति श्रीः गंगाजलेन
 भगवत्स्नानं समीचीनं न वेति षष्ठं वाक्यम् तत्रोत्तरम् ब्रह्मद्रव
 रूपेण बह्वृषु शास्त्रेषु सर्वोत्कृष्टत्वेन प्रतिपादितेन गंगाजलेन
 भगवत्स्नानं समीचीनमिति भवत्संप्रदायरहितविद्वत्तादि
 गुणयुक्तब्राह्मणदृष्टमन्नं भोज्यमभोज्यं वेति सप्तमं वाक्यम्
 तत्रोत्तरम् अस्मत्संप्रदायैकांतिनामस्तत्संप्रदायविरुद्ध
 वचनाचारयुक्तैः पंडितैरपंडितैर्ब्राह्मणैर्ब्राह्मणैर्वासहस्र
 नश्यत्याभोजनादिव्यवहाराणामकर्तव्यत्वं तावत्परमे कांतिक
 धर्मप्रतिपादिकेषु स्मृत्यादिषु बह्वृषः प्रतिपादितम् तादृशपार

मैकांत्यधर्मविरुद्धं वचनाचारशीलानां सहवासेन हि शतता
 लायादिव्यवहारैः पारमैकांत्यधर्मज्ञानानुष्ठानादिषुकदाचि
 न्ननस्त्वैथिल्यं मा भूदिति यथावापतिव्रतायाः पातिव्रत्यधर्म
 शैथिल्यं मा भूदिति पातिव्रत्यधर्मविमुखानामन्यपराणां माह
 पुत्रीस्वसृस्वयं प्रवृत्तीनामपि स्त्रीणां सहासनशैयाभोजनादि
 नकर्तव्यं सन्तो वदन्ति तादृशसहवासैरसाधारण धर्मस्यादेव
 शैथिल्यं बहुधा अतिकठिनतरोपयः पिंडो वन्हौ निक्षिप्य व
 ऊधाध्मायमानो द्रवो भूयस्वस्वरूपं त्यजति हीति श्रीः भवत्संप्र
 दायस्य सर्ववर्णदृष्टमन्नं भुज्यते न वेत्यऽष्टमं वाक्यम् तत्रेदमुक्त
 रम् अन्नात्संप्रदायस्य पुरुषविशेषदृष्टान्नभोजनस्य शास्त्रे नि
 षेधो नोपलभ्यते यद्यपि तथापि न भुज्यते पूर्वाचार्यैरभिसंधिवि
 शेषेण तस्य परित्यक्तत्वात् अथ यदि ते कर्मविचिकित्सावावृत्त
 विचिकित्सावास्यादित्यादिना यथा ते तेषु वर्तेरन्तथा तेषु वर्ते
 था इत्यं तेन वेदमनूच्याचार्यो ते वासिनमनुशास्त्रोक्त्यनुशासनप्र
 करणस्थे न तैत्तरीयश्रुतिवाक्ये न पूर्वाचार्यो नुष्ठिताचारस्य त
 दनुयायिनामावश्यकत्वाभिधानात् तथाच स्मृतिः धर्मज्ञस
 मयः प्रमाणं वेदाश्च वेदोऽखिलो धर्ममूलं स्मृतिशीले च तद्वि
 दामाचारश्चापि साधूनामात्मनस्तुडिरेव चेत्यादिका पूर्वाचा
 र्याणामभिसंधिश्चायम् नहि बाह्यचिन्हमात्रेण पारमैकांत्य

धर्मनिष्ठाज्ञातुं शक्यते कदाचिद्दृश्यर्थं भयादिनावान्तरनि
 ष्ठाशून्यानामपि बाह्यचिन्हधारणसंभवात् तैश्च निष्ठाशून्यै
 स्सुखापसहवासादिकमुक्ताधर्मशैथिल्यभियानकर्तव्यमेव सं
 व्यक्प्ररोक्षितान्तरनिष्ठैस्सहवासादिकरणेन कोपिविरोधस्त
 थापिसजातीयविरोधादिकं ब्रह्मतरल्लेशमूलं संभवेदतोगार्ह
 सृष्ट्यादिव्यवहारार्थमवस्थापेक्षितसजातीय व्यतिरिक्तैस्सह
 भोजनादिकं परित्याज्यमिति तथाक्वचित्स्थले भगवत्सन्निधा
 ने भुज्यत एव तदृष्टमपीति यत्तु एतत्प्रपञ्चादन्यत्र लिखित
 मिति श्रुतम्रामानुजीयमतमत्यन्तमप्रमाणम् अर्थसम्पादना
 र्थं कल्पितम् रामानुजीयास्ते तादृशमतं प्रवर्त्य व्यामोहयन्ति
 लोकान् एतन्मतं हि श्रुतिस्मृत्यादिषु कापि नोपलभ्यते इत्या
 दिकम् तदत्यन्तमनभिज्ञातानि बन्धनमिति प्रतिभाति त
 था हि रामानुजीयमतमित्यनेन श्रीरामानुजियामुनमुनिन
 ाथमुनिप्रभृतिभिः पूर्वाचार्यैस्त्वदुपजीव्यग्रन्थकर्तृभिर्बोधायन
 मता ह देहादिभिर्ऋषिभिश्चांगीकृतप्रतितन्त्रार्थमात्र
 म्बिबक्षितं मुततद्विशेषो वानाद्यः प्रक्षः तैर्दृष्ट्यजीवप्रकृतिम
 हदादिविशेषांताचे तनपदार्थानामंगीकृततयातेषां च धर्मवि
 वादे स्वरूपेकस्यापि विवादाभावात् अथ तद्विशेषोऽग्रामणि
 कः तथा हि विशिष्टाद्वैतं कुत्रापि न श्रूयते तथा तप्तचक्रा

दिमुद्राधारणम् नृदाश्वेतयोर्ध्वपुण्ड्रधारणं शिवादिदेव
 तान्तरार्चनाभावइत्यादिकंकुचापिनश्चूयतइतिचेन्न विशि
 ष्टाद्वैतकुचापिनश्चूयतइत्यनेन विशिष्टन्नश्चूयतइत्युच्यते ५
 द्वैतम्वा नप्रथमः सर्वज्ञत्वसर्वात्मत्वअपहतपाप्मत्वकार
 णत्वकार्यत्वतदुपयोगिविशेषण सर्वशरीरत्वादिविशेषणवि
 शिष्टस्य सर्वचश्चूयमाणत्वात् तादृशविशेषणविशिष्टमेकमे
 वेतिद्वितीयोपिपक्षोनसम्भवतितत्तमुद्राधारणम् नश्चूयतइ
 तितुशास्त्रानवलोकनकृतम् चतुर्षु वेदेषु तदुपब्रह्मण स्मृतौ
 तिहासपुराणादिषुतत्प्रतिपादकवाक्यानां बहूनांसुदर्शन
 मीमांसाचक्रोक्ताससच्चरित्ररक्षापरिकरविजयादिग्रन्थेष्वम
 दाचार्यै रामार्चनचंद्रिकाहरिभक्तिविलासादिग्रन्थेषु शंकरा
 राचार्य मध्वाचार्य संप्रदायानुयायिभिर्लिखितत्वात् तेषाम
 र्थान्तरपरिकल्पनं कल्यादिकृतविनियोगनिबंधानात्परत्व
 वर्णनंचनस्वारसिकाविरुद्धतदर्थप्रतिपादनस्य पंचरात्रादि
 कृतचक्रादिधारणविनियोगनिबंधनत्परत्वस्य चननविरो
 धिकेषांचिन्मंत्राणांहिशकटाभिमंत्राणांदौ विनियुक्तानाम
 पिदेवपूजादावुपचारविशेषेविनियोगोद्दृश्यते अत्रविशेषतो
 विचारस्तद्ग्रन्थेषुदृश्यः स्वेतस्वदोर्ध्वपुण्ड्रधारणेप्रमाणं
 लिखितमेवदेवतान्तरार्चनाद्यभावोऽस्मदवलंबितोपायाधिका

रभूतानन्यदेवत्वभंगभयकृतः तस्याद्दीक्षितोनददातोत्यादि
 नाहि नित्यानुष्ठेयस्याप्यधिकारिविशेषप्रत्युदासः कृतञ्चत
 स्तप्तमुद्राधारणाद्याचारोविसिष्टाहै तसिद्धान्त इत्यादिकंस
 र्वमपिरामानुजीयप्रतितन् चार्थजातम् श्रुतिस्मृतीतिहासा
 दिप्रतिपादितमितितदविरुद्धं चेति श्रीः एतेषामुत्तरं सप्रमा
 णंदेयमिति सर्वशेषभूतमवसिष्टं वाक्यंतचोत्तरं दत्तमेव यमे त
 त्प्रकारः पंडिताभिमानिनोऽस्य दीयवाक्यजातविचाराभिप्राय
 ज्ञानतदुत्तरप्रयो लोचनलेखक्षमास्तुह्यै तद्वाक्यजातसंव्यग्नि
 चार्थभावं निरूप्यै तदनुगुणमुत्तरं ददंतां स्वयमसमर्थ्याश्चेत्
 ङितमन्यान्कांश्चिदाश्रितास्तै समुचितमुत्तरं दापयन्तु तदुप
 रि वयमपि समुचितमुत्तरं दास्यामः यदिते च ते चासमर्थ्या
 स्तदाविरमंति तद्वतं वाचां विसर्गैः ॥

श्री हरि र्जयति ।

निखिलवैश्रवमतदूषणाय प्रवृत्ते नवैश्रवमतेषु रामानुजी
 यं मतं ब्रह्मतरपंडिताग्रे सरपरिरक्षितं प्रवलतरं सन्धानेन जयपु
 रमहाराजसविधवर्तिना लक्ष्मणनाथेन केनचित्प्रश्नप्रतिप्रश्ने
 खः कृतः स लेखो राजसंबन्धिना परमवैश्रवक्षेत्रे दृढावने प्रेषित
 इति तत्रत्य सर्व वैश्रववैष्टोथतत् समाधानाय श्री रंगाचार्यै
 लिखित्वाथ जयपुराधीश सविधे प्रेषितो लेखो यतदर्थबोधनायै

स्वनगरस्थपंडितानाकार्यपचार्यो यथावद्वोधनीयइत्याज्ञप्त
 म् लेखं दृष्ट्वापचार्यबोधनायैते हिनशे कुर्यदातदाचदिह्लीनाग
 रिकोहिवाचालइतितन्नगरस्थतं हरिचंद्रनामानमानायि
 तवान् पचार्यं यथावद्वोधनायैसोपिनाशकदितिबोधितवान्
 श्री वैश्वान्यवैश्ववमतखण्डनपत्रं कृत्वातत्रकाशीस्थैः पण्डि
 तैः संमतिकारयित्वा मनीषितसिद्धिरितिराजाज्ञालब्ध्वा
 काशीं प्राप्नस्विसहस्रासावशीकृतमानसजन संमतिकारयि
 त्वाकृत्वाचस्वयं कार्यवशागतकलकत्तास्थराजसमीपंगतस्मिन्
 तिदर्शनयैतत्रराज्ञाकाश्यागमेयद्भविष्यति विसर्जितोथरा
 जायदाहिकाश्यामागतस्तदाचवैश्वैः खण्डनमण्डनायैचा
 भियोगप्रार्थनपत्रं राज्ञे दत्तम् विवादायवयं प्रवृत्ताः वादिनो
 हि पराजित्यै वसिदधान्तसंमतिपत्रं योग्यमिति प्रभृतिलिखि
 त्वाथराजाचसनाहं विवादायात्रागत इतिकथयित्वास्वपुरंग
 तोथजयपुरात्स्वपत्रलेखप्रत्युत्तरमप्राप्यकाश्यां जयनगरराज
 तदधीनहरिचंद्रकृतकोलाहलं श्रुत्वा कश्यामागतं कांदि
 शीकंचतं श्रुत्वाकाशीस्थनिखिलशिष्ठपण्डिताना कार्यरीमा
 वासिनापूर्वोक्तकोलाहलश्रवण संजातधूर्तचरित्रविस्मयेनत
 त्प्रतिकारचिकीर्षया ऽत्रागतेनरंगाचार्येण सहोपविष्टः श्री
 वृंदावनबासीरंगाचार्यः पूर्वलिखितप्रत्युत्तरग्रन्थरचनां दर्श

यित्वा प्रार्थितवानिति माध्यस्थ्यदृष्ट्या सर्वे पण्डिता दृष्ट्वा गृन्थर-
चनांतत्त्वतो वादिप्रतिपादितदोषोपमर्दन क्षमता चेन्मदीयले-
खस्य तत्र पण्डिता यूयं सर्वे हि स्वनाम्ना संमतिलेखं कुरुत तदुप-
रिच पुनर्लेखप्रतिलेखे भवन्तो मध्यस्थाः कृताः प्रमाणतायै इ-
ति तद्वाक्यजातं स्तुत्वा दृष्ट्वा च तत्प्रश्नोत्तरलेखं संस्य ग्विचार्यो-
चुः अहो मौढ्यं प्रष्टु रत रपितुश्चाभिज्ञता रामानुजादिवैभ-
वमते तदीयानुष्ठिताचारे च मिथ्यादोषं वदन् जंबालैर्गगनतल-
मालिभ्यतिजडः सर्व वैश्रवमतं तत्रापिरामानुजमतं सकलश्रु-
तिस्मृतिसिद्धमसम्भाव्यदोषगन्धमतोऽस्मा भिरत्र संमतिः
कार्येति चक्रुश्च संमतिम् इति हीरानंदचतुर्वेदिनिर्मितमिदं व्य-
वस्थापत्रम् घोरनरकनिरन्तरनिवासहेतुवैश्रवसंप्रदायनिंदे-
ति च संवत् १८२१ का फाल्गुण कृष्ण द्वितीया रविवासरे ।

संमतो यम् ॥

१ सस्वतिरत्रार्थे भट्ट सखाराम शर्मणः ।

२ स० राजाराम शास्त्रिणः ।

३ स० गंगाधर शास्त्रिणः ।

४ स० रानडोपाह्वाल शास्त्रिणः ।

५ स० बालकृष्ण शर्मणः ।

६ स० विठ्ठल शास्त्रिणः ।

- ७ स० रत्नपाल शर्मणः ।
८ स० बुद्धिनाथ शर्मणः ।
९ स० रत्नम शर्मणः ।
१० स० देवोपाह्व शर्मणः ।
११ स० ओरधुनाथ शर्मणः ।
१२ स० पञ्चाप शर्मणः ।
१३ स० देवोपाह्वगोविंद शर्मणः ।
१४ स० श्रीकुतीरी शर्मणः ।
१५ स० गोपालदत्तगुलास्य ।
१६ स० देवकीनंदन शर्मणः ।
१७ स० गोविंददत्त शर्मणः ।
१८ स० अनंतराम शर्मणः भट्टस्य ।
१९ स० कमलाकान्त शर्मणः ।
२० स० नवीननारायण शर्मणः ।
२१ स० श्रीकुलचंद्र शर्मणः ।
२२ स० श्रीमदनमोहनदेव शर्मणः ।
२३ स० श्रीरामकुलालदेव शर्मणः ।
२४ स० श्रीशंभुचंद्रदेव शर्मणः ।
२५ स० श्रीकालीकुमारदेव शर्मणः ।

- २६ स० श्रीकेदारनाथदेव शर्मणः ।
२७ स० श्रीचंडीचरणदेव शर्मणः ।
२८ स० श्रीआनन्दचंद्रदेव शर्मणः ।
२९ स० श्रीमातंगोपदवाणी शर्मणः ।
३० स० श्रीशिवनाथदेव शर्मणः ।
३१ स० अमृत शर्मणः ।
३२ स० ओष्णोपनामक श्रीचंचल शर्मणः ।
३३ स० श्रीवत्सजनमिश्रस्य ।
३४ स० श्रीआदिनाथ शर्मणः ।
३५ स० अंबिकादत्त शर्मणः ।
३६ स० नंदराम शर्मणः ।
३७ स० शिवसहाय शर्मणः ।
३८ स० रामकृष्णवेदांतिनः ।
३९ स० उमाशङ्कर शर्मणः ।
४० स० सीताराम शास्त्रिणः ।
४१ स० विश्वनाथ शर्मणः ।
४२ स० रामदत्त शर्मणः ।
४३ स० गुलजारदत्त शर्मणः ।
४४ स० गोविंदव्यासस्य ।

- ४५ स० छोटूमिथ्यस्य ।
 ४६ स० वदर्याचार्यस्य ।
 ४७ स० राममुख शर्मणः ।
 ४८ स० चेताराम शर्मणः ।
 ४९ स० नाथूराम शर्मणः ।
 ५० स० बालकृष्ण शास्त्रिणः ।
 ५१ स० नंदरामस्य ।
 ५२ स० छोटेलालस्य ।
 ५३ स० रामरत्नाभिधस्य ।
 ५४ स० कालिदत्त शर्मणः ।
 ५५ स० कान्हचंद शर्मणः ।
 ५६ स० शिवप्रसाद शर्मणः ।
 ५७ स० प्रतापराम शर्मणः ।
 ५८ स० रामकृष्ण शर्मणः ।
 ५९ स० विश्वदत्तनामकस्य ।
 ६० स० रामदत्तव्यासस्य ।
 ६१ स० सीताराम शर्मणः ।
 ६२ स० नरायणदत्त शास्त्रिणः ।
 ६३ स० मधुसूदन शर्मणः ।

- ६४ स० बाबूराम द्विवेदिनः ।
६५ स० नारायणदत्त शर्मणः ।
६६ स० यतिराम शर्मणोचपत्रे ।
६७ स० नारायणदत्त शर्मणः ।
६८ स० रघुनंदन शर्मणः ।
६९ स० देवीदयाल शर्मणः ।
७० स० ठकुरोपनाम कश्मीटीकानाथ शर्मणः ।
७१ स० ओंभोपनामकश्मीनिधिनाथ शर्मणः ।
७२ स० ओंभोपनामकश्मीदल्लि शर्मणः ।
७३ स० श्रीरामलाल शर्मणः ।
७४ स० श्रीश्रीपाल शर्मणः ।
७५ स० ओंभोपनामक श्रीअष्टलाल शर्मणः ।
७६ स० गोपाललाल शर्मणः ।
७७ स० श्रीकृमकलाल शर्मणः ।
७८ स० श्रीकज्जकी शर्मणः ।
७९ स० श्रीवाचूलाल शर्मणः ।
८० स० श्रीराधेकृष्ण शर्मणः ।
८१ स० श्रीरघुनाथ शर्मणः ।
८२ स० श्रीगीरधारी शर्मणः ।

- ८३ स० श्रीगोपाल शर्मणः ।
 ८४ स० श्रीकीर्तिनाथ शर्मणः ।
 ८५ स० श्रीमथुरानाथ शर्मणः ।
 ८६ स० वत्सा शर्मणः ।
 ८७ स० वत्स शर्मणः ।
 ८८ स० विद्यादत्त शर्मणः ।
 ८९ स० श्रीरामशङ्कर शर्मणः ।
 ९० स० श्रीकालीप्रसाद शर्मणः ।
 ९१ स० चन्द्रशेखर शर्मणः ।
 ९२ स० वस्तीराम शर्मणः ।
 ९३ स० हीरानन्द शर्मणः ।
 ९४ स० जयदेव शर्मणः ।
 ९५ स० भादुराम शर्मणः ।
 ९६ स० गंगाधर शर्मणः ।
 ९७ स० शंभू शर्मणः ।
 ९८ स० शिवप्रसाद शर्मणः ।
 ९९ स० मिश्रोपनामकचनश्याम शर्मणः ।
 १०० स० हरदत्त शर्मणः ।
 १०१ स० भैरवदत्त शर्मणः ।

- १०२ स० मिश्रोपाह्वलदेव शर्मणः ।
१०३ स० सीताराम शर्मणः ।
१०४ स० अश्विकादत्त शर्मणः ।
१०५ स० पाडेयोपाह्वजानकीप्रसाद शर्मणः ।
१०६ स० गुलावमिश्रस्य ।
१०७ स० जमैयतराम शर्मणः ।
१०८ स० सीतलप्रसाद शर्मणः ।
१०९ स० गुरुमूर्ती शास्त्रिणः ।
११० स० वेचनराम शर्मणः ।
१११ स० वाचस्पति शास्त्रिणः ।
११२ स० बाबूभट्ट शर्मणः ।
११३ स० पाडवोलोपाह्वबाबू शर्मणः ।
११४ स० लक्ष्मणज्योतिर्विच्छ शर्मणः ।
११५ स० ज्योतिर्विदःसेवाराम शर्मणः ।
११६ स० रामबकसज्योतिर्विच्छर्मणः ।
११७ स० सीतलमिश्रस्य ।
११८ स० ठाकुरदत्त शर्मणः ।
११९ स० मोहकमराम शर्मणः ।
१२० स० सिवचरण शर्मणः ।

- १२१ स० रामसेवक शर्मणः ।
१२२ स० मिश्रहरचंद्र शर्मणः ।
१२३ स० देवराज शर्मणः ।
१२४ स० देवीचंद्र शर्मणः ।
१२५ स० श्रीराम शास्त्रिणः ।
१२६ स० फतेराम शर्मणः ।
१२७ स० रामप्रसादब्रह्मचारिणः ।
१२८ स० काशीनाथ शास्त्रिणः ।
१२९ स० पण्डितलायकरामस्य ।
१३० स० सुखलालमिश्रस्य ।
१३१ स० दुर्गादत्तस्य ।
१३२ स० तिवेधराम शर्मणः ।
१३३ स० सदानंद शर्मणः ।
१३४ स० गौरीशंकरशर्मणः ।
१३५ स० भट्टोपनायककमलाकर शर्मणः ।
१३६ स० लक्ष्मणभट्टस्य ।
१३७ स० यदुवीरदत्तस्य ।
१३८ स० शंकटाप्रसादद्विवेदिनः ।
१३९ स० कबेलथीनाथस्य ।

- १४० स० सालिग्राम शर्मणः ।
 १४१ स० बालकृष्ण शर्मणः ।
 १४२ स० भूदेव शर्मणः ।
 १४३ स० पद्मनाभ शर्मणः ।
 १४४ स० गंगेस शर्मणः ।
 १४५ स० गंगाराम शर्मणः ।
 १४६ स० हरगोपालनाम्नः ।
 १४७ स० चंद्रलाल शर्मणः ।
 १४८ स० कालीचरण शर्मणः ।
 १४९ स० अमीचंद शर्मणः ।
 १५० स० गोकुलप्रसाद द्विवेदिनः ।
 १५१ स० रघुनंदन शर्मणः ।
 १५२ स० देवीदयाल शर्मणः ।
 १५३ स० रघुनंदनस्य ।

एवं सर्वे प्रांपण्डितानां हस्ताक्षराणि न मुद्रितानि विस्तार
 भिन्ना प्रधानपण्डितानां संसतिरेव मुद्रिता ॥

शुद्ध पत्रम् ।

—००—

अत्र यत्र यत्र ण्य वर्णा लेखनीयः तत्र सर्वत्र अ वर्णा लिखितः ण्य वर्ण
मुद्रा भावात् ॥

पृष्ठः	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१	१०	य्	य
२	२	शां	षां
३	५	खं	खन्
४	८	रण	राम
५	१४	शि	शी
६	१५	आ	आः
७	१	ह	ड
८	१	रि	इ
९	८	भिदि	दिभिः
१०	१३	तदभादि	तदादि
११	१३	नववा	नव
१२	८	म्यत	म्यते
१३	१२	सि	धि
१४	१३	क्य	क्यं
१५	१८	सप्र	सम्प
१६	१८	संप्र	सम्प
१७	१९	मपर्व	मणिष्ट

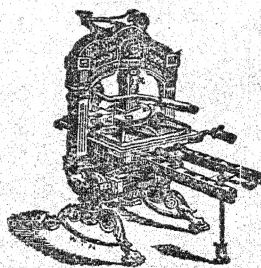

प्रष्टः	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
१०	७	शब्द	शब्द
१०	१४	सिद्ध	सिद्धि
१०	१६	मेवे	मेवे
११	२	प्रमा	प्रामा
११	१३	पुद्ध	पुद्ध
१२	४	चप्र	चाप्र
१४	७	याग्या	योग्या
१४	१७	रीति	रीती
१५	७	चार्यः	चर्यः
१५	१४	नत्र	नप्रत्र
१६	१	विही	निही
१६	१८	खखा	खखा
१७	३	विद्या	विद्यां
१७	१३	संचाख	सचाख
१८	२	धारमी	धारद
१८	१०	जन्मजः	जन्मानः
१८	१८	डितेव	डितव
१८	१	त्यर्थ	त्यर्थ
१८	८	तंतदा	तदा
१८	१८	वाक्ये	वाक्य
२०	१२	विधान	विधानि
२०	१४	रिषो	चषो
२१	१	खपा	श्रपा

प्रष्टः	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
२१	३	विखा	विखा
२१	७	रादयः	रायु
२१	११	पुस्क	पुष्क
२२	४	गर्धादो	गर्भाधानादी
२२	७	तद्वि	तद्वि
२४	२	सुव	सुव
२४	५	खर्गायखा	खर्गपश्या
२४	७	भीधी	भिधी
२४	१८	भावव	भाव
२४	१७	धर्मद	धर्मदं
२५	२	तत्प्रतीतार्थ	तात्प्रते
२६	६	कोप	काप
२६	१७	दिना	दीना
२७	२	प्रदायु	प्रदाय्यु
२७	१२	वेदमनु	वेदमन्
२७	१२	अनुषास्ति	अनुशास्ति
२७	१४	माकुतो	माःकुतो
२८	१	नहाणां	नहाणां
२८	२	त्यज	त्यज
३१	१६	मान	मानं
३३	१	सत्वात्	सत्वात्
३३	१३	दिताहो	दितहो
३४	१२	नाथतु	नाथतु

प्रष्ठः	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
३५	१४	गायत्र्यानु	गायत्र्यनु
३५	१६	रस्ववत्	रश्ववत्
३६	४	योगीव्रा	योगिव्रा
३६	४	ब्राह्मण्या	ब्राह्मण्यां
३६	६	तदधस	तदध्वंस
३६	१०	साधिकर	साधिकर
३७	२	नैय्याका	नैय्यायिका
३७	१८	मंचनु	मचतु
३८	७	गाहिनस	गाहिनःस
३८	२	निषेध	निषेध
३८	४	निषेध	निषेध
२८	१६	योगसमु	योगःसमु
४०	५	सुतत्रा	सुततत्रा
४०	१६	तेष्ठाति	तेष्ठांति
४१	८	सृगांध	सृगंध
४१	१८	गुरुसर्व	गुरुंसर्व
४२	१	शुस्राणि	शुस्राणि
४२	४	पारखं	पार्श्व
४२	५	बर्वाणि	सर्वाणि
४२	११	नामात्यंगे	नामान्यं
४२	१३	इदानी	इदानीं
४३	४	धारपत्यग्नि	धार्यमित्यग्नि

प्रष्टः	पङ्क्तिः	अशुद्धम्	शुद्धम्
४३	१४	नियमादि	नियमादिः
४३	१६	रूपेण	रूपेण
४४	११	यदिहस्ति	रहास्ति
४४	१४	दमत्वे न्यस्तम्	दन, क्तत्वे यस्तम्
४४	१५	प्रमाण	प्रमाण
४४	१८	दिहि	दिति
४५	७	मर्शितः	निमर्शः
४५	१०	तन्निश्चय	तन्निश्चय
४४	१५	विष्णो	विष्णो
४५	१८	वैलक्षन्येन	वैलक्षणेन
४६	८	तर्वर्त	तरवर्त
४७	४	यस्मात्	यस्मात्

बनारस लाइट यन्त्रालय मे मुद्रित ऊआ ।